

O formă eficientă de organizare și retribuire a muncii ce trebuie larg generalizată în întreprinderi

ACORDUL GLOBAL

Tema anchetei de față ne-a fost sugerată de o cifră statistică sintetică: la sfârșitul anului trecut, pe ansamblul industriei construcțiilor de mașini, numai 69,9 la sută din muncitorii lucrau în acord, din care doar 20,1 la sută în acord global. O medie mult prea mică față de avantajele acestei forme stimulante de organizare și retribuire a muncii. Reține atenția și faptul că, în ultimul timp, se înregistrează o tendință de scădere a numărului muncitorilor care lucrează și sînt retribuiți în acord global. Dacă în 1978 în industria construcțiilor de mașini lucrau în acord global 49,5 la sută din numărul muncitorilor, anul trecut ponderea lor a scăzut la 20,1 la sută. Cum se explică această situație?

Parametrii unei experiențe convingătoare

Înainte de a răspunde la această întrebare, să ne oprim mai pe larg asupra experienței unui colectiv care se abate de la „rezultata” situației amintite — și anume, colectivele de întreprindere „Semenătoare” din Capitală. În mod convingător, muncitorii și cadrele de conducere cu care am discutat au înfățișat pe larg avantajele organizării muncii în acord global. Iată, mai întâi, un argument mai general care se referă la rezultatele pe ansamblul întreprinderii. Dacă în primul trimestru al acestui an planul producției fizice a fost depășit, realizându-se suplimentar 72

de combine autopropulsate pentru recoltarea cerealelor păioase și pomului, una din explicațiile de bază constă tocmai în faptul că, în prezent, 83,3 la sută din muncitorii acestei mari unități constructoare de mașini lucrează în acord global. De asemenea, indicăm înalt de folosire a mașinilor-unelte, care în primul trimestru a fost de 87,9 la sută, este tot o umare directă a aplicării pe scară largă a muncii în acord global.

Dealtfel, analizând situația din ultimii ani, este evident că, aici, pe măsură ce oamenii s-au conștientizat de avantajele acestei forme stimulante de organizare și retribuire a muncii, un număr tot mai mare de muncitori au dorit să lucreze în acord global. Iată cum a evoluat ponderea muncitorilor care lucrează în acord global (în procente):

execuțăm necesitățile între 10 și 27 operații. Dacă am lucra în acord individual, întregul flux tehnologic ar trebui organizat altfel, ceea ce ar avea consecințe negative asupra productivității. Muncind însă în acord global, oamenii din brigadă se intră-jutorează, predarea schimbului se face numai din mers, mașinile rămân reparate de la un schimb la altul. Fiecare muncitor a devenit mai existent și cu el și cu ceilalți. În felul acesta, am reușit să organizăm mai bine fluxul tehnologic, iar în primul trimestru am depășit, luna de luna, cu 3-4 la sută sarcinile înscrise în contractul-anualet; în luna martie, cele două brigăzi au realizat 19.320 ore-normă — față de 19.000 ore cit se prevăzuse în contract — și un spor corespunzător de producție. Evident, în mod proporțional au crescut și veniturile oamenilor. Prin ajutorul pe care îl primim, prin întărirea spiritului de echipă, muncitorii tineri se

Ion TEODOR

(Continuare în pag. a III-a)

Unitățile economice
din orașul Luduș
au îndeplinit cincinalul

Colectivele de oameni ai muncii din unitățile economice ale orașului Luduș, județul Mureș, au îndeplinit prevederile actualului plan cincinal la producția industrială. Realizările dobîndite dau posibilitatea ca, la nivelul orașului, să se obțină o producție suplimentară în valoare de 550 milioane lei, concretizată în: 25.935 tone zahăr, 400 tone fibră cînească, 3.423 tone unt, 1.784 tone lapte praf, 1.735 tone confecții metalice, 1.623 tone articole tehnice din cauciuc, produse prelucrate din mase plastice etc.

În telegrama adresată cu acest prilej tovarășului Nicolae Ceaușescu de Comitetul orașenesc Luduș al P.C.R., se spune între altele: Toate acestea sînt, stimate tovarășe secretar general, răspunsul prin fapte și adevărul, deplină a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii din orașul nostru la grija statornică pe care o manifestăm pentru dezvoltarea economică a localității noastre, ca și a tuturor localităților patriei, pentru înflorirea vieții materiale și spirituale a întregului popor.

MAI ENERGIC, CU TOATE FORȚELE LA ÎNTREȚINEREA CULTURILOR!

Numai astfel va putea fi răsplătit efortul din campania de însămînțări

Ploile din ultimele zile au cuprins majoritatea zonelor țării. Mai puțin obișnuit pentru această perioadă este faptul că precipitațiile au fost însoțite de o scădere accentuată a temperaturii aerului. În aceste condiții, ritmul dezvoltării culturilor prăitoare este mai lent; în schimb, sînt favorizate creșterea rapidă a buruienilor și apariția dăunătorilor. Iată de ce, în această etapă, pentru lucrătorii oșelor nu există sarcină mai importantă decît aceea a executării rapide și de calitate a lucrărilor de întreținere a culturilor prăitoare. Indiferent cum va evolua timpul, prașile mecanice și manuale la sîcirea, floarea-soarelui, leugume, cartofi și porumb, ca și combaterea dăunătorilor trebuie efectuate fără întârziere, toate aceste lucrări fiind vitale pentru realizarea recoltelor din acest an.

Din datele furnizate de Ministerul Agriculturii la 15 mai, rezultă la sîcirea de zahăr prima prașilă mecanică se efectuează pe 14 la sută din suprafețele cultivate, iar cea manuală — pe 28 la sută, la floarea-soarelui — pe 10 la sută și, respectiv, pe 5 la sută; la porumb, prașile sînt abia la început. Deci, în toate județele sînt întârziate lucrările de întreținere. Ceea ce constituie un motiv în plus ca, pretutindeni,

să fie mobilizate toate forțele pentru intensificarea prașitului. Concret, în ce direcție trebuie să acționeze în aceste zile comitetele județene de partid, organele agricole județene, consiliile agroindustriale și conducerea unităților pentru grăbirea lucrărilor de întreținere?

● Specialiștii din unități să urmărească permanent soarele expuse îmburuienării, să organizeze cu prioritate efectuarea prașilor mecanice și manuale, combaterea dăunătorilor.

● În vederea folosirii cu randament sporit a mijloacelor mecanice, munca mecanizatorilor să fie organizată în formații specializate, care să lucreze în schimburi prelungite.

● Pentru fiecare formație de mecanizatori și cooperatori să se stabilească viteze zilnice la prașit și să fie urmărită riguros realizarea lor, iar după 8-10 zile să se revină cu prașile pe aceleași suprafețe.

● Cadrele de conducere și specialiștii din unități să se afle tot timpul în mijlocul formațiilor de mecanizatori și cooperatori, asigurînd executarea neîntîrziată și de bună calitate a lucrărilor.

Pe terenurile C.A.P. Furculești, județul Teleorman, mecanizatorii lucrează intens la prașitul floare-soarelui

Foto: S. Cristian

Pe întreg cuprinsul țării

RODNICĂ ACTIVITATE A ORGANIZAȚIILOR DEMOCRATIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

În cadrul larg democratic al societății noastre, organizațiile democratice și unitățile socialiste își afirmă tot mai mult rolul activ în îndeplinirea obiectivelor stabilite de partid. Membrii acestor organizații — ale căror rânduri continuă să crească mereu, prin adăugarea a mii și mii de alți cetățeni — participă cu forțe unite la soluționarea treburilor de interes general. În întreprinderi și instituții, în școli, cartiere sau la case, pe întreg cuprinsul țării, organizațiile democratice și unitățile socialiste inițiază numeroase și variate acțiuni de interes obște, de mare utilitate economică și socială. Sînt valorificate, astfel, spiritul de inițiativă și creativitatea ai oamenilor, spiritul lor de răspundere cetățenească — în slujba traducerii neabătute în viața a Programului partidului, a înfăptuirii fiecărei localități și mîndrității țării noastre.

Iată, mai jos, cîteva din secerșele muncii bogate și rodnice desfășurate de organizațiile democratice și unității socialiste.

„Primăvara 1980”

Sub acest generic se desfășoară în municipiul Arad o amplă acțiune de gospodărie și înfrumusețare condusă și îndrumată nemijlocit de consiliul municipal al organizațiilor democratice și unității socialiste, acțiune care a antrenat pînă acum peste 20.000 de cetățeni. Potrivit anușmentului asumat ca, la sfîrșitul unui interval de trei luni, valoarea economiilor obținute pe baza muncii patriotice să atîngă 338 milioane lei, organizațiile democratice și unitățile socialiste, printre care cele din cartierele „Pasaj Miciac”, „Calea Romanilor” și „Aurel Vla-

du”, au mobilizat și de zi zecii de cetățeni la extinderea sînturilor verzi, amenajarea unor locuri de agrement, plantări de pomi și arbuști ornamentali, de flori, la răstănaș cartierului etc. Pînă acum s-a plantat 28.000 arbori ornamentali, 32.000 de trandafiri, au fost amenajați 20.000 metri pătrați de spații verzi, s-au construit cinci baze sportive și trei noi locuri de agrement în cartiere, s-au prestat peste 30.000 de ore la modernizarea unor bulevarde.

În același timp, peste 1.000 de cetățeni au ajutat la darea la termen în folosință a 350 de apartamente, executînd diverse lucrări.

De la data declanșării acțiunii și pînă în prezent valoarea lucrărilor realizate prin muncă patriotică se ridică la peste 230 milioane lei.

„Primăvara 1980” este în plină înflorire. (Mireea Dorogosan)

Un obiectiv permanent: colectarea materialelor re- folosibile din gospodăriile cetățenilor

Spiritul gospodăresc al celor 41 de organizații ale democrației și unității socialiste din cartierele municipiului Pitești își găsește un larg teren de afirmare în acțiunea de colectare a materialelor refolosibile uitate în gospodăriile populației. „În cartiere ca „Banatului” și „Craiovei” — arăta tovarășul Constantin Bănuță, președintele consiliului municipal al organizațiilor democratice și unității socialiste — membrii acestor organizații au stat de vorbă cu cetățenii, stabilind, de comun acord, cantitățile posibile de recuperat de la fiecare familie. Cifrele orientative pentru hirtie sînt de 10 pînă la 15 kg pe fiecare apartament. Au fost fixate și locurile de depozitare accesibile. Pe baza sugestiilor făcute în ca-

drul „Tribuna democrației” s-au stabilit și datele la grădini, iar din gospodăriile populației se livrează la fondul de stat mii de tone de legume. Și ceea ce este bun la Izbični merită extins în toate localitățile județului.

Președintele comitetului comunal al organizațiilor democratice și unității socialiste, Roza Zarcu, ne spune că din cele 1.200 de familii, peste 850 au solarii în curți, unde cultivă tomate, varză sau ardei. Aceste suprafețe însumează peste 55 de hectare.

Dar legume nu se cultivă numai în solarii. Orice porțiune de teren este ocupată cu ceva: cu legume și zarzavaturi, cu cartofi sau plante furajere. Participanții la schimbul de experiență au putut aprecia „pe viu” la Niculin Pucea, Ion Caracudă sau Ștefan Voinea ce înseamnă o curte bine gospodărită, ce înseamnă a face cultură de cub, și nu de hectar. Pentru că la un cub de tomate se obțin 5-6 kilograme de roșii, iar după tomate sau varză timpurie se cultivă varză de toamnă, ardei goșosar sau sfeclă

există o bună experiență în folosirea curților și grădinilor, iar din gospodăriile populației se livrează la fondul de stat mii de tone de legume. Și ceea ce este bun la Izbični merită extins în toate localitățile județului.

15 mai 1980, La Izbični, județul Olt, are loc un schimb de experiență cu toți primarii și președinții consiliilor unice agroindustriale din județ. De ce aici? Pentru că la Izbični

(Continuare în pag. a IV-a)

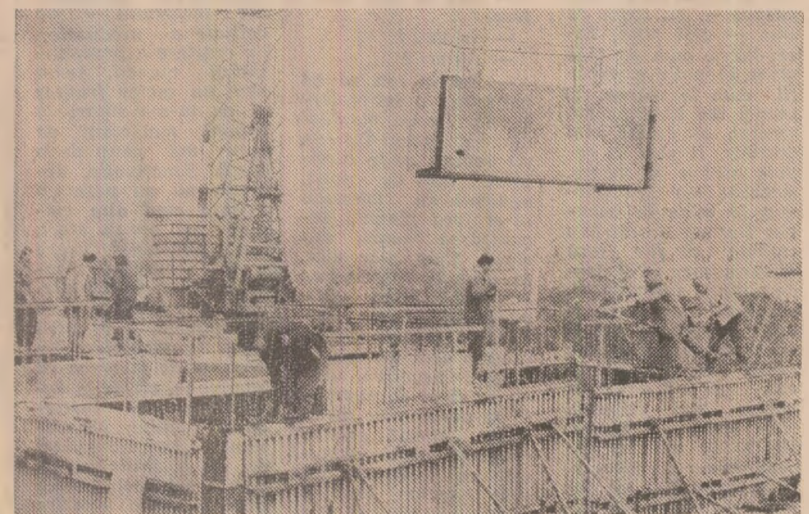

Foto: Nicu Ciorei

Se poate îndulci o ceașcă de ceai cu 8500 tone de zahăr? Nu! — arată realitatea, acuzînd subterfugii rapoartelor fictive

Cu cîteva luni în urmă, un grup de muncitori a adresat conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o scrisoare în care se arăta că la întreprinderea de zahăr din Buzău s-au comis grave încălcări ale legalității. Unul din principalele aspecte sesizate era lipsa din gestiune a unor mari cantități de zahăr. La indicația personală a secretarului general al partidului, scrisoarea a fost incredințată spre cercetare Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale. În urma verificărilor neregulate au fost ferm curmate, vinovații destituiți, sesizîndu-se organele de stat pentru continuarea și adîncirea cercetărilor.

Date fiind semnificațiile și implicațiile cazului, beneficiind de concluziile raportului de cercetare, vom relua principalele constatări. Urmîm prin aceasta cursul exigenței neabătute pe care partidul, opinia publică, întregul nostru obște le manifestă față de asemenea abateri, tratîndu-le cu o întransigabilă critică pe măsura societății noastre.

Amănuntele și ramificațiile acestui caz vor fi elucidate pe parcursul acțiunii penale. Pînă atunci, este de reținut un aspect: între producția raportată de conducerea fabricii de zahăr din Buzău și stocurile reale s-a creat, de-a lungul mai multor ani, diferența incredibilă de... 8.584 de tone produs finit. Cu alte cuvinte, întreprinderea buzoiană a ieșit la „raportul” economiei naționale cu o producție umflată cu 72 milioane de lei, adică a „fabricat” peste o mie și jumătate de kilograme de zahăr... doar pe hirtie, doar din conștient. Asta în cel mai „bun” caz. În cel mai rău, trebuie amintit în vedere și piteza că muntele de zahăr lăsat, ori o parte din el, să fi existat în realitate, dar să se fi „dizolvat” în buzunarele unor poște de căpătîială.

Faptul că, sfidînd orice considerente de corectitudine, etică și disciplină economică, de răspundere față

SLATINA Tehnologie nouă în construcția de locuințe

La construcția unor blocuri din Slatina se folosește cu succes, după o nouă tehnologie, cofrajele spațiale pentru etajele și diafragme. Specialiștii de la trusturile de construcții din Iași, Mureș, Craiova și Timișoara au venit la Slatina pentru a cunoaște rezultatele aplicării acestei noi tehnologii, care prezintă multiple avantaje: elimină necesarul de material lemnos necesar soluțiilor clasice la executarea etajelor, asigură lucrătorilor o mare precizie și ca-

litate superioară, reduce cu mai mult de jumătate volumul mamelei pentru realizarea cofrajelor, micșorează viteza de executare a unei etajului la 20-24 ore față de 2-3 săptămîni după procedeul clasic. (Emilian Rouă).

torul a mînit că zahărul există, dar s-a „tasat” pe fundul silozului pînă la împietrire. I s-a spus să folosească perforatoarele. A mînit a doua oară, informînd (dezinformînd) că nu poate provoca trepidatii din cauza unor pretese avari de la cutremurul din 77. S-a creștat la fața locului. S-a constatat că planșele și izolurile era curat, mînat, ras. Stocul raportat nu exista. Așa s-a declanșat dezinvolada castelului din cifre goale, construit pe nisipul minciunilor.

Fapta spropoe că nu are nevoie de comentarii. Ce să se demonstreze? Minciuna, ca de altfel orice subterfugiu, nu are ce aștepta în atmosfera noastră morală, socială, economică, în orice strai al societății socialiste. Cu atît mai mult este de repudiat falsul în evidențe, în situațiile pe care se bazează mecanismul social. Pe ansamblul balotei economice și financiare, orice raportare fictivă ar însemna, indirect, furt — atunci cînd nu s-ar acoperi chiar un asemenea act; un furt din produsul social, din avuția societății, la care furnizorii de date fictive declară că au adus valori concrete, dar nu aduc decît vorbe și cifre goale. Ce s-a întâmplat dacă și alte întreprinderi ar fi procedat aioda celei din Buzău? Prin datele evidente, economice se oferă societății o anumită certitudi-

Sergiu ANDON

(Continuare în pag. a V-a)

„Aici, în România tandră și ospitalieră”

semnificații, meditații. Insolitul, sau numai ceea ce părea la un moment dat insolit, s-a transformat în firesc, într-un firesc de esență revoluționară pentru că a fost impus de revoluție. Revoluția din România a deschis tinerilor străini care frecventează învățămîntul nostru, drumul spre România.

Nu încapă îndoială: a fost și este adevărat — și cît de adevărat este! — că nu este liber un popor care asuprește altele. Mă gîndesc însă, ca astăzi, în anul 1980, această axiomă poate să trebuie nuanțată în felul următor: nu este îndreptat de liber un popor care nu ajută să lăse la limanul libertății alte popoare. Ce înseamnă, în fond, libertatea la cînd ea nu se realizează consistent și de necesitatea libertății celorlalți, la care istoria, cu implacabilele ei legi, îi cere să contribuie pe baza celor mai adînci convingeri?

În țara noastră această idee politică — pe care mă grăbesc s-o numesc **majoră**, specifică timpului nostru — are întregă înțelegere, autentică a faptului de viață cotidiană. Dintre multele imagini care ilustrează această realitate mă opresc la una și anume la cea a amfiteatrelor noastre universitare. Privirea distinge cu ușurință în cuprinsul masei de studenți chipurile tinerilor, de pe alte meridiane, veniți să studieze în România. Cu 2-3 ani în urmă, aflîndu-mă cu o echipă de filmare la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și fiind în cîteva amfiteatre am avut revelația acestei noi dimensiuni firești a realității noastre. Ea ar fi putut, desigur, să se producă mai devreme, dar revelația își alege momentele ei pentru a se impune conștient, momente căror trebuie să le rămînem recunoscători. Revăd aceste amfiteatre în memorie și nu pot spune că imaginea lor de ansamblu s-a vînat de trecerea timpului. Dimpotrivă, timpul le-a conferit pregnanță, o plasticitate mai mare. Și, fant semnificativ, le-a dăruit cu întreaga lor gamă de

Insemnări din amfiteatrele științei
de Florin COSTINESCU

Institutul politehnic din București. Studenții ai facultății de mecanică agricolă

Foto: E. Dichiseanu

nia. Revoluția, cu tot ce reprezintă ea — în viziunea noastră — este prima care le demonstrează, pentru că ea stie că forța de influențare în lume nu este reprezentată doar de afirmația în sine a unor idei, ci de demonstrația propriu-zisă, de acreditarea lor prin fapte. Și ea face acest lucru cu un totu și sincer devotament pentru soarta lumii. Nici „soarta lumii” nu înseamnă vreo abstracțiune, cum s-ar putea crede. În amfiteatrele românești se poate descifra, între altele, multe semnificații, modul în care înțelegem noi, ca popor, să privim soarta lumii. Implicat, ajutînd formarea de spe-

cialiști pentru alte țări ale lumii, România contribuie la o mai bună și mai dreaptă soartă a popoarelor de unde această provincă — din circa 130 state, majoritatea țări în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină. Studenții din altele țări ale lumii au intrat în România nu numai pe porțile științei. Primele pe care au intrat au fost porțile prieteniei, ale inteligenței, ale colaborării multilaterale.

Revăd în memorie caligrafind acest cuvînt, porțile Maramureșului, adică ale soarelui, ale omeniei noastre civilizate. Într-adevăr, lor este casa noastră, casa care primește cu drag oaspeții, casa numită România. În ea oaspeții găsesc și apă și pînie și căldură sufletească și lumină pentru cuget și încredere în viitor. În viitorul lor și al omeniei. Un astfel de oaspete este și studentul ungar din România. Într-adevăr, el este oaspete, dar într-o poezie se exprimă, în numele tuturor studenților africani, astfel: „Aici, în România tandră și ospitalieră / Sîntem mîndri și fericiți de a învăța / Sîntem bucuroși / de a asista la un mare, clăditor avînt / al muncii îndrîlțite / de-al cărei rod s-a bucură în pace acest popor de muncitori suverani, hotărîți și dirzi”. În interiorul acestui cîntec se năste firește sentimentul solidarității: „Trăiască România scumpă — țară activă și prietenă / Trăiască Africa, matca, singele nostru originar”.

A le da tinerilor popoarelor prietene. Tot acestea, adică apă și pînie, căldură sufletească și lumină pentru cuget, încredere în viitorul lor și al omeniei înseamnă, cred, libertate. A primi toate acestea cu sufletul deschis înseamnă, la fel, libertate.

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

„Printre tineri, formându-i pe tineri, te simți și tu mereu tânăr” — iată crezul ilustrat prin fața al maestrului Nicolae Prada de la Întreprinderea de mașini electrice București, pe care îl vedem în imagine, înconjurat

de cițiva „elevi” ai săi: Elena Bucureșteanu, Nicolae Tănase, Nicolae Dolea, Rodica Drăghiu, Viorel Bejenaru

Foto: E. Dichseanu

„Vechimea în muncă se măsoară nu numai cu numărul anilor, ci și cu al tinerilor pe care i-ai educat”

SEMNIFICAȚIILE UNUI DAR CU VALOARE DE SIMBOL. Discuția despre educație a început — aparent insolit — de la un... dar. Tată cum.

Atunci cînd tovarășul Vasile Zaharia, secretar adjunct al comitetului de partid de la cîntărea Întreprindere mecanică de material rulant din Pașcani, ne-a informat despre faptul că, peste cîteva zile, unul dintre cunoscuții noștri ai uzinei, tîmplarul Gheorghe T. Coman, va fi sărbătorit de colectiv cu prilejul împlinirii la pensie, a mai adăugat, cu un ușor suris, următorul fapt:

Tovarășul Coman ne-a lăsat-o înainte. Noi tocmai ne gîndeam ce dar să-i oferim cu ocazia acestei festivități, cînd am aflat că, la rîndul său, dînsul pregătise un dar cu totul deosebit nu numai pentru noi, cei de la I.M.M.R., ci pentru întreaga oră, însoțind pentru tineri. Haideti să vi-l arătăm!

Insemnări despre formarea noilor promoții muncitorești la Pașcani

Ne-am deplasat într-un colț mai îndepărtat (și mai ferit de ochii curioșilor, ce vrea, surpriza trebuie să rămîna surpriză) al vâștelor așezări și în fața privirii noastre — trebuie să mărturisim, niteles surprinse — s-a ivit un om cîrnat, dar încă vîinos, care muncea, la orele acelea de după-amiază, mîncîndu-și cu cîțiva tineri singuricioși, spre a da ultimul lustru la o... calească. O calească elegantă și grațioasă, impondabilă și ornamentată cu tot dichisul, un rădvan de toată frumusețea, desigur, dar și năvală de sticlă, de gublinele basme ale corăbîilor, cu Felii Frumose și Ilene Cosînzene.

Da, pentru el, pentru Feți Frumosi și Cosînzenele noastre am lucrat această calească — ne-a spus, lăsînd o clipă treburile, tovarășul Coman. Am adunat luni de-a rândul resturi de materiale nefolosibile de prin toate corăbiele uzinei și i-am rugat pe tinerii aceștia să mă ajute, ca, în orele noastre libere, să realizez un lucru de pomină. Peste cîteva timp o să dăruiesc caleasca poartărilor Pașcanilor o pună la dispoziția ne-rechilor de tineri căsătoriti, în zilele cînd își unesc destălele. Multa, foarte multă or să fie chiar din uzina noastră. Sigur, ne-am obișnuit cu călăpuză, dar vă puteți oare închipui ce amintire de neuitat va fi pentru ei, de-a lungul anilor, plimbarea din ziua nuntii cu acest rădvan tras de telegari sîreli??

Firește, ne-am pus întrebarea: cum s-a născut în mintea lui Gheorghe T. Coman gîndul unui asemenea dar, original și emoționant, în prag de pensionare? Răspunsul nu ni l-a dat el, ci unul dintre oamenii care-l cuno-

ștea bine, primarul orașului, tovarășul Mihai Bodoșescu:

— Există la tovarășul Coman, ca și la mulți alți veterani comunisti din această puternică citadelă a clasei muncitoare din Moldova, care este I.M.M.R., un ait de viguros înrădăcit simț al datoriei față de tineretea generatiilor. Încît acesta trece dincolo de formele obișnuite, cotidiene, ale împărțirii meseriei, ale „muncii educative de la om la om”, ajungînd nu o dată, precum în cazul de față, la manifestări grîluite de părinte-lu-

impresia că superba calească simbolică aleargă prin oraș într-o stație neîntreruptă, ducînd cu ea pe-arli tot mai largi — pînă la fericiții nuntasi pe care îi va transporta miine — mesajul de azi și de totdeauna al strădaniei inventive, neostentive, a colectivului paten.

La „trăduțoare” (cum i se spune aici, lapidar, întreprinderii amintite mai sus) am întâlnit o întreagă formă de lucru — echipa de autotulări a lui Dumitru Bejan, adevărată „bijuterie al gigantilor”, cum i-a

caracterizat directorul — venit „cu arme și bagaje” de la I.M.M.R. L-am întrebat pe tovarășul Bejan care e „secretul” stației educative transmise de acest generos colectiv.

— Răspundere, răspundere și, în al treilea rînd, tot, răspundere — ne-a spus. Sînt, și părinții mei, și soacra mea, și alții membri ai familiei noastre au lucrat și lucrează la ceea ce noi numim, în virtutea tradiției, Ateliera C.F.R. Pașcani. Aici a existat dintotdeauna o puternică tradiție a spiritului revoluționar, pe care comunistii, după Eliberare, au preluat-o cu cinste și ne-au transmis-o, ca pe ceva firesc, și nouă, iar noi, la rîndul nostru, ne străduim s-o transmitem altora, în însușirea fără capăt a generațiilor muncitorești ale Pașcanilor. Cînd am venit la „trăduțoare”, la confectii, căreia kolești îi zic, mai în glumă, mai în serios, parafrăzîndu-i numele, „mare sefi”, i s-a încredințat o formație de 110 muncitori, deoarece a devenit, între timp, mai mare. Dar să vă spună ea, că le este mai bine.

Surprinsă, Frîșina Merisef a rămas pe gînduri. Apoi, chipul acesteia tinere de nici 30 de ani s-a luminat de un suris cald și generos:

— Trebuie să-i înțelegi pe oameni ca să poți face parte din ei și să-i cîntă la treburile fabricii, la bunul ei mers. Asa m-am apropiat eu de fetele mele (și cînd spune tovarășă Merisef „fetele mele” parcă ar fi o bunică cu experiență, nu o tînară abia pornită pe drumul muncii al vieții). Și, iată, acum, pe Viorica Struț, care m-are în jurul gîtului anii de meserie, as lăsa-o și miine sefă de formație în locul meu. Și ca ea mai sînt vreo zece...

Reflexionînd iar cîteva clipe, Frîșina Merisef a spus într-un tîrziu o frază cu care simțim nevoia să încheiem aceste însemnări:

— Nu numai anii măsoară vechimea în muncă a omului, ci și numărul tinerilor pe care a reușit să-i facă muncitori și oameni cu care colectivul să se mîndrească.

umărul în altă parte, pot încredința fără grijă conducerea echipei unor lacuși de înaltă clasă ca Vasile Ioniță, Constantin Baroi, Vasile Dulceanu. Căci un lucru e limpede ca lumina zilei: greul îl călește și exigența îi întărește pe oameni.

Un adevăr probat la tot pasul în acest perimetru de transmitere din generație în generație a spiritului muncitoresc, revoluționar, care e Pașcaniul contemporan, poate fi definit astfel: educarea tinerilor de către...

Clar dacă am fi voit să ne folosim de experiența unor muncitori vîrstnici — ne spunea tovarășul Dumitru Bejan, directorul fabricii de dinți — „Integrată”, a cărei biografie numără nu mai mult de... patru ani — tot n-am fi găsit, deoarece specificul producției noastre nu era cîmășut în Pașcani. Asa că a trebuit să formăm filatorii, țesătorii, finisierii din fosti frînari la C.F.R. sau crescătorii de animale. „Nucleul de bază” al fabricii — între tinerii trimisi la școli și cursuri de calificare — nu depășea, ca vîrstă medie, 25 de ani. Dar iată că astăzi sîntem 1700 și ne încredințăm planul lună de lună. Cum?

Uite cum: tovarășul Merisef, maestră la confectii, căreia kolești îi zic, mai în glumă, mai în serios, parafrăzîndu-i numele, „mare sefi”, i s-a încredințat o formație de 110 muncitori, deoarece a devenit, între timp, mai mare. Dar să vă spună ea, că le este mai bine.

Surprinsă, Frîșina Merisef a rămas pe gînduri. Apoi, chipul acesteia tinere de nici 30 de ani s-a luminat de un suris cald și generos:

— Trebuie să-i înțelegi pe oameni ca să poți face parte din ei și să-i cîntă la treburile fabricii, la bunul ei mers. Asa m-am apropiat eu de fetele mele (și cînd spune tovarășă Merisef „fetele mele” parcă ar fi o bunică cu experiență, nu o tînară abia pornită pe drumul muncii al vieții). Și, iată, acum, pe Viorica Struț, care m-are în jurul gîtului anii de meserie, as lăsa-o și miine sefă de formație în locul meu. Și ca ea mai sînt vreo zece...

Reflexionînd iar cîteva clipe, Frîșina Merisef a spus într-un tîrziu o frază cu care simțim nevoia să încheiem aceste însemnări:

— Nu numai anii măsoară vechimea în muncă a omului, ci și numărul tinerilor pe care a reușit să-i facă muncitori și oameni cu care colectivul să se mîndrească.

Victor BIRLADEANU
Manole CORCACI

PERSONAJE ȘI IPOSTAZE

Cutia cu conserve

Cutiile erau așezate în lăzi și aveau în ele fel de fel de conserve: de apă, crabi, și scoici, și broaște comestibile încălțate în vapoarele acestor care mergea de trei zile.

Printre conserve se afla și el. Acelor vîetdîi le înghelaseră trupurile, și capetele, și memoria. Sînt sigur că au născut memorie așa cum ogînzile au, uneori, sentimente de sinceritate. Acum memoria zăcea în ochii rotunzi și albi. În tot drumul dîsta de trei, de patru, de cinci și de șase zile, de o săptămîină și de două săptămîini el s-a chircit în lădă. Între frunte și capîț simțea o tablă rece și pieptul i se subția-se. El se gîndea că acolo o să facă o baie caldă și o să stea cîmășă cu guler tare, și papionul și o să arate ce știe el, și o să i se dea...

Dar cînd ajunsese acolo și se debrăcără lăzile, nimeni nu născu că el nu-i cîmășă și-l născu mărăra la fel ca și pe celelalte, și-l aruncară în trenul lung de marfă care aștepta în port la fel ca și pe celelalte.

Fabula macului alb

Toți ceilalți maci creșteau în cîmp, dar acolo veneau vitele. Și alerga vîntul și suiera furtună. De teamă, el s-a înconjurat de mărăcini și frunzele sale erau neatinse, crude și neatinse, mai albe decît albul însuși. Mărăcinii îi erau ziduri de cetate; nici o vîetate nu îndrăznea să se apropie de ghimpii lor și macul alb rîdea de mărăci roșii din cîmp.

— O să vă scuturați! Cîrînd însă nu-i mai putu vedea.

Și cînd mărăcinii, în semn de recotire, se aplicară-nă bolid, nu mai văzu nici cîmășă și nici cerul.

Vasile BARAN

Fără cuvinte
Desen de Nic. NICOLAESCU

„Colaborare”

FIȘIER SOCIAL

Sentimentul plinătății

Era a doua zi de ploaie, oamenii satului se retrăseseră pe la petrele lor, mîhniti că fuseseră astfel deranjați de treburile urgente ale acestei primăveri tîrzi.

— Ce face un agronom cînd vremea nu-l lasă să iasă pe cîmp?

— Face ce face eu acum: își mai pune hîrțile la punct, face planuri pentru mai tîrziu, pregătește și tot pregătește zilele următoare. „Și cînd toate acestea se termină?” „Atunci, poate iese soarele și iese și agronomul, cu totul și cu totul în viața comunei, înțelegînd s-o slujească cu tot ce poate, cu tot ce are. Cu mari ambiții profesionale pe care și le realizează tenace (a fost printre primii agronomi care au introdus pe scară largă ericidarea), a creat o fermă-pilot în care urmărește un riguros program de cercetări, unde a înregistrat cîteva reușite notabile. Iar pentru sine a reușit ca în tot acest timp să nu se lase mînat „în” cu totul de rutină, să nu-și abandoneze condiția intelectuală (ceea ce se întîmplă, din păcate, cu unii agronomi). Sînt, după vîetă otășului?” „Nicidecum. Din clipa cînd m-am decis să devin agronom am știut că va trebui să

trăiesc la țară. Mai tîrziu am văzut că pentru cel care dorește asta, satul poate oferi aceleași condiții de confort material și aceleași posibilități de proadire și de viață spirituală. Repet: pentru cine vrea, cu adevărat. Pentru cine muncește pentru asta, că năclăiri nu vine nimeni de-a pata. În plus, oamenii de aici, știind, simțind că trăiesc pentru el, pentru binele lor, mă înconjoară cu atenția și dragostea lor, cu încrederea lor în toate. Ce-și poate dori mai mult un om?”

E un destin special? Nicidecum. Mult alți asemenea oameni mi-au vorbit în același fel despre sensul conștient, de viață, al termenului pe care atît de des îl folosim: satisfacție. Am vorbit aici despre înțelegerea lui Stelian State, un program de cercetări, unde a înregistrat cîteva reușite notabile. Iar pentru sine a reușit ca în tot acest timp să nu se lase mînat „în” cu totul de rutină, să nu-și abandoneze condiția intelectuală (ceea ce se întîmplă, din păcate, cu unii agronomi). Sînt, după vîetă otășului?” „Nicidecum. Din clipa cînd m-am decis să devin agronom am știut că va trebui să

Mihail CARANFIL

Bucuria de după necaz

O zi obișnuită de lucru. Hala strîngurilor de la întreprinderea „Timpuri noi”. Maistrul principal Gheorghe Pîna se apropie vizibil preocupat de ceva. Își șterge automa mîinile cu un șomolog de cîlți.

— Un necaz?

Depinde ce înțelegi prin necaz. Un tînar care se califică nu izbuteste să-și rezolve cum trebuie mașina, cu toate că i-am arătat de atîtea ori. Să discuti cu procedeele îndepărtate, să-și afle necazurile, dacă este posibil, să-și ajute să le rezolve. Vedeți că denumirea de comisie de disciplină și cea mai potrivită.

— Dar se dau sancțiuni?

— Se dau!

— Atunci?

— Atunci am să vă povestesc o întâmplare dintr-un moment dat, sînt trecut într-un alt sector, unde disciplina lăsa de dorit, oamenii nu izbuteau să-și facă planul, organizația muncii era slabă. Cum s-ar zice, să ajut la schimbarea situației. Eram conștient că un om, singur, nu poate schimba dintr-o dată o stare de lucruri negativă, oricît ar fi el de energic. Și m-am hotărît să-mi caut „alături” printre cei buni, printre oamenii cu greutate din acel sector. Trebuia numai să-i află și să-i conving să acționeze împreună, uniți și decisi. Apoi să mă întorc la locul meu de muncă de mai înainte. În prima zi intru în sectorul cu pricina înaintea tuturor, mai devreme, și descopăr prin călăpuză mai multe etichete cu diferite etichete de băuturi. Am văzut negru în fața ochilor. Ma apuc și le string. Le înșir într-un loc vizibil pentru toată lumea, le aranjez

ca într-un bar, am grăbit să cadă bine lumina pe ele... Cînd am început să vină muncitorii la lucru, „expoziția” mea — a fost creată în revizita Tăcere. Mă așteptasem ca unii dintre ei să rădă, să mă la peste picior. Nu, nu au rîs! În aceeași zi pe rînd, cei buni, și cei răi, și din cei certăți cu disciplina, dar care au înțeles rostul „expoziției”, au venit la mine hotărîți să termine cu rușinea asta. Mai multe capete la un loc am găsit pe parcursul timpului soluțiile cele mai potrivite pentru ca muncă să meargă strună. Cîrînd, preocupările noastre s-au îndreptat spre adevărate probleme ale sectorului — de calitate a produselor, de creșterea a producției, de înțelegerea muncii.

Este un sector frînt și eu m-am întors la arborii mei cotiți de care mă ocup de o viață. Sanctuțiile, desigur, nu au putut fi evitate cînd alți muncitori nu aveau efect, dar „expoziția” aceea a dat impulsul principal spre îndreptare. Asa și cu comisia de disciplină. Maistrul care o alcătuieste nu pormese de la ideea de sancțiune, ci de la cunoașterea și înțelegerea omului. Majoritatea „implicatilor” ies de la întîlnirea aceasta cel puțin cu un gînd și o hotărîre nouă. Dar cum să-i spunem acestei comisi care se ocupă de sancțiuni de om, de egal la egal, în așa fel încît atunci cînd ne despart, să nu ne lăsam răchitli să se producă, după o perioadă de timp, mai lungă sau mai scurtă, la panoul evidențierii?

Chiar, ce denumire ar trebui să poarte o astfel de comisie?

Dionisie ȘINCAN

— Deci, tot este un necaz?

— Dacă vîetdîi să-i spuneti așa... Am constituit o comisie de disciplină și nu-mi place mie că-i spunem așa.

— Păi, dacă se ocupă cu disciplina...

— Problema este mai complicată. Nu e vorba numai de disciplină, eu toate că în comisie pornim de la lămurirea de la cazuri con-

Și cîte femei zici c-au ieșit azi la cîmp, bade loane? Desen de Adrian ANDRONIC

Cit de departe sare aschidia de apă? Cunoscută zicală afirmă că nu prea departe, Alexandru Lucian, domciliat în București, geseaua Pantelimon nr. 8, susține exact contrariul. Pe ce temelie? Vom vedea cîrînd. Nu însă înainte de a transcrie aici opinia sa despre „copacul părintesc” — mama și tata (n. r.) — care au „sănătatea subredă, obligați astfel de viață modestă, lipsită de abuzuri, fiind pe deasupra și oameni economi”. Precizăm: suspensele sînt exprimate negru pe alb, sub semnătură. Într-un dosar al Judecătoarei sectorului 3 din Capitală.

Cel puțin două afirmații, din cele de mai sus, se cuvin reținute. Tocmai pentru faptul că liantul, care le leagă este o logică de oțel. Deci: fiind cu „sănătatea subredă”, cel în cauză se limitează la o viață modestă. Logic, nu? — Firește, firească, ce decurge, de asemenea, logic, de aici? Spiritul de chibzuială. Boala vămulește capacitatea de muncă a omului și clar și pentru un sugar lucrul acesta — și în consecință, realizînd veniturile după muncă, trebuie să te întinzi cit ti-e plapuma, nu? Cu alte cuvinte îți organizezi traiul în raport cu cîștigul.

Acestea fiind zise, să revenim la „așchie”. Adică, la Alexandru Lucian, pentru a vedea cum i-a reușit performanța saltului la mari distanțe de arborile părintesc. Să le luăm pe

Trîndăvea, dar... prospera

● O... metaforă compusă din subsol, parter, mansardă și teren împrejmuit cit pentru un bloc ● Ambiția „așchiei” de a sări cit mai departe de „copacul părintesc” ● Muncă ocazional, dar „economisea” permanent! ● Epilog normal la povestea cusută cu ață albă a unui ilicit

zumă mai mult sau mai puțin muncă: cînd unuia îi dă mina, își bagă și un munte în casă.

Ce-i drept, Alexandru Lucian nu a ajuns pînă acolo, să-și bage un munte în casă. El a optat pentru ceva mult mai practic: și-a cumpărat un munte de casă. Operăm, cumva, cu metafore? Să vedem dacă următoarele sînt... metafore: subsolul respectiv proprietăți, dobîndite în urmă cu cîteva ani, se compune din 2 încăperi, pivniță, garaj și centrală termică; parterul are două vestibule, hol, două ofiții, 5 camere, baie, bucătărie etc.; mansardă mai adau-

atî agonisit toate acestea? — Să vă spun cum am cîmpănit lustră.

— Sîncepe o poveste, nici măcar palpitantă, despre felul în care a primit cadou obiectul cu pricina.

— Dar nu despre... lustră era vorba!

— Să arăt atunci ce economie am făcut la televizi-zor. L-am cumpărat de ocazie și m-a costat mai nimic, P-tot dovedi.

— Treceți, vă rugăm, la obiect.

— Bine... sigur. Să mă refer la dormitorul donat de soacră?

— Nu, nu este cazul. Răspundeți mai bine la întrebare.

dat cadou 3000 de lei, că au văzut cu ochii lor, cum s-au închiriat rochia de mireasă și costumul de ginerică — deci economie la singe! — că au numărat el cele 50 de păsări și au măsurat ei cei 100 litri de vin.

— Să arăt atunci ce economie am făcut la televizi-zor. L-am cumpărat de ocazie și m-a costat mai nimic, P-tot dovedi.

— Treceți, vă rugăm, la obiect.

— Bine... sigur. Să mă refer la dormitorul donat de soacră?

— Nu, nu este cazul. Răspundeți mai bine la întrebare.

dar nu despre închiriatul costumului de ginerică și nici despre gîlăncele în cauză aducătoare de... economii era vorba, iar în-

vernii. Deși nici el, nici soția nu au servit, duc un trai pe picior mare!

Floarea Visoia: „Atît el, cit și soția nu au servit. Nu pot să-mi dau seama de unde au bani pentru a avea cu ce trăi și pentru a cumpăra casă și pentru a-și schimba mașinile cum doresc!”

— Pot dovedi că toate bunurile mele, încearcă să se disculpe Alexandru Lucian, sînt agoniste cîștist.

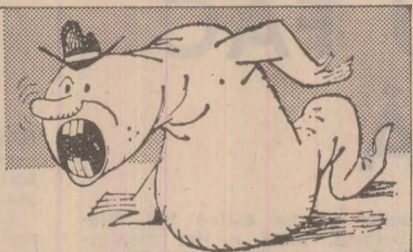
Dovediți!

— În primul rînd am făcut mică economie lunare...

— Economii din ce? se pune, tot logic, întrebarea. Economii se fac din veni-

Pentru aplicarea Decretului privind recuperarea și valorificarea resurselor materiale refolosibile

Descoperiți, prindeți și stîrpiți „ROZĂTORUL“!

La întreprinderea mecanică de material rulant „16 Februarie“ din Cluj-Napoca s-a acumulat o bună experiență în recondiționarea și refolosirea pieselor și pieselor de schimb, la repararea locomotivelor. Este motivul care ne-a determinat să mergem în această întreprindere pentru a desprinde ce este valoros în experiența colectivului de aici, pentru a evidenția rezultatele obținute.

— În unitatea noastră — ne spune inginerul Victor Foteșcu, directorul întreprinderii — există de mai mulți ani o preocupare susținută pentru asimilarea și recondiționarea pieselor de schimb necesare în procesul de reparare a locomotivelor diesel hidraulice. În acest an asimilăm în producție, pentru noi și pentru alte unități beneficiare, piese de schimb în valoare de aproape 90 de milioane lei — volum aproape dublat față de anul 1975 — și recondiționăm piese de schimb și subsansambluri în valoare de 74 milioane lei, față de 50 milioane în anul trecut. Efectul economic al acestei activități? Valoarea materialelor în preț de deviz al reparării unei locomotive a scăzut, în medie, cu peste 130.000 lei. Anul acesta va fi pentru noi un an în care dorim să ne punem și mai bine în valoare capacitatea tehnică și profesională. Ne-am propus să recondiționăm piese de și mai mare complexitate — arbori cotiți, chiulase și altele.

Inginerul Ioan Ungureșan este specialist care a studiat cu pasune și a introdus cele mai avansate tehnologii de recuperare a pieselor de schimb.

Mergem prin întreprindere cu pașionatul specialist. Într-o hală, o locomotivă diesel hidraulică era în curs de dezmembrare, piesă cu piesă.

— Într-o astfel de locomotivă sînt

înglobate vreo 40.000 de piese și subsansambluri — ne spune inginerul Ungureșan. Cele mai multe sînt, cum zicem noi, de însemnătate mică sau medie, ce pot fi recondiționate și recuperate prin diverse tehnologii. După ce sînt verificate bucată cu bucată în secțiile de specialitate, cele care pot fi recondiționate se aduc în

de importanță funcțională, cum sînt cele de la agregatele vapor și compresoare de dilatare, le recondiționează, cu stabilitate perfectă, pînă la 600 grade Celsius. Recondiționările cu pulberi la cald se practică la refacerea chiulaselor, a carterelor de la motor, a camelor, arborilor cotiți

un piston motor LDA-28 costă 5.000 lei, iar recondiționarea lui numai 200-300 lei.

Experiența acumulată pînă acum a permis colectivului de aici să-și organizeze rațional activitatea de recondiționare a pieselor și subsansamblor. Astfel, pentru acest an au fost întocmite programe distincte de recondiționare, pe procedee tehnologice, care precizează și muncitorul care le execută — de regulă, cel ce stăpînește mai bine tehnologia respectivă. Aceasta pentru că, în cazul cînd soluția nu este aleasă judicios sau este aplicată incorect, piesa respectivă nu va întruni calitățile necesare refolosirii ei.

Inerciile proorbi în aplicarea unor tehnologii nu au fost întotdeauna însoțite de succes — continuă inginerul Ungureșan. De pildă, de ani de zile am încercat să refacem cizinelii motoarelor. Am aplicat

— În mod permanent, patru oameni specializați în acoperiri metalice și care au avut ambiția și răbdarea de a se angaja într-o astfel de activitate migăloasă și de mare răspundere. Ei sînt: Barabas Francisc, Valerian Herion, Nagy Ludovic și Aurel Baciu, iar sînt tehnologii lor.

Pe loc, cei patru muncitori ne-au arătat cum se recondiționează un ax tubular foarte uzat. În cîteva minute, el l-au readus la cotele inițiale. Costul recondiționării — 100 de lei (materiale și manoperă) — față de 10.000 de lei cît este valoarea cu care figura piesa nouă la magazie.

— Ca specialist cu preocupări stăruitoare în acest domeniu, cum vedeți extinderea acțiunii de recondiționare?

— Activitatea de recondiționare și reutilizarea a pieselor și subsansamblor este legiferată prin Decretul Consiliului de Stat. Deci a devenit o obligație pentru toate întreprinderile, pentru toți conducătorii de unități, pentru toți oamenii muncii, ceea ce este un lucru bun. Cred că extinderea și diversificarea acestei activități este strîns legată de aplicarea de noi tehnologii, care trebuie bine cunoscute și corect aplicate. În ce ne privește, sîntem gata să împărtășim experiența noastră și altor unități care pot prelua tehnologiile noastre de recondiționare și le pot utiliza potrivit condițiilor și necesităților proprii. După părerea mea, progresele în acțiunea de recondiționare sînt înăbușite de lipsa mijloacelor necesare și de înfrîngerea anumitor mentalități învechite. Spun asta pentru că, pe alocuri, cu greu se trece la recondiționarea pieselor refolosibile cîtă vreme se pot obține ușor piese noi de la magazie.

A devenit deci necesară și „recondiționarea“ mentalităților conservatoare, sau mai bine zis, înfrîngerea lor radicală, în sensul înțelegerii clare a ideii că refolosirea pieselor și subsansamblor este o activitate utilă și de mare importanță pentru economia națională, pentru că pe această cale se reduce mult consumul de materii prime, energie și muncă, ceea ce este în interesul dezvoltării țării în etapa actuală.

AL. MUREȘAN
correspondentul „Scînteii“

Fiecare reparație cu 130.000 lei mai puțin

Soluții tehnice ingenioase și eficiente de recondiționare a pieselor și subsansamblor la întreprinderea „16 Februarie“ din Cluj-Napoca

atelierul nostru. Marea lor majoritate le recondiționăm prin sudură cu electrozi, cu pulberi la cald și la rece, iar în curînd vom avea posibilitatea să aplicăm și procedeul cu sîrmă în flacăra oxalacetonică. Este procedeul ce ne permite să rezolvăm multe probleme cu care ne confruntăm.

— Nu credeți că pe alți specialiști l-ar interesa să afle și ce piese recondiționați?

— Sînt convins. Bunăoară, cu două

s.a. Cele cu pulberi la rece se realizează prin proiectarea unui tip de pulbere la suprafața alterată a piesei. Se pretează bine la piesele purtătoare de rulmenți, la cele supuse la frecare metal pe metal pe organ de elansare.

— Si care este eficiența economică a unor astfel de recondiționări?

— Cred că mulți directori de întreprinderi vor rămîne surprinși a

foarte multe soluții și tot n-am reușit. Atunci am rupt cadrele didactice de la facultatea de chimie a Universității clujene să ne ajute. Ele au elaborat o metodă originală, cu ajutorul căreia se elimină stratul de material de anticălitare vechi și uzat și se aplică un nou strat care conferă piesei calitățile inițiale. Acest procedeu va asigura recondiționarea și refolosirea a 50-70 la sută din cizinelii motoarelor intrate în reparație.

— Cîți muncitori sînt angajați în activitatea de recondiționare a pieselor?

Strîngem, strîngem, dar să nu pierdem din vedere cît irosim!

În cîteva ipostaze „Rozătorul“ a fost semnalat pe șantier, în întreprinderi, în cartiere, prin sectoare de cercetări și proiectări. Prezența lui, deloc agreabilă, înseamnă de fiecare dată risipă. Risipă de metal, de materiale plastice sau textile, de hîrtie, de ambalaje, de sticlă; înseamnă pierderi. Și nu de puține ori, pierderi recuperabile. Dar prezența „Rozătorului“ mai rădează și o atitudine tolerantă din partea cadrelor de răspundere, o colectivă de oameni ai muncii, a organizațiilor de partid din unită-

țile respective, care au obligația să aplice întocmai, punct cu punct, prevederile Decretului Consiliului de Stat privind recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile.

Ne propunem ca, într-un șir de anchete, să investigăm diferite sectoare de activitate din întreprinderi pentru a combate atitudinile de toleranță, de lipsă de răspundere, față de risipa de materiale, diferite practici și mentalități care contravin prevederilor legale în vigoare.

Exfoliatul s-a așezat cu duliumul. Anume, că stocurile nu sînt asortate, din motive obiective (?) de tipodimensiunile necesare. Sau că furnizorii, în special filiala metal a BATM București, nu asigură sortimentele necesare. Un argument: din lipsa unor sortimente dimensiuni de metal sau a livrării materialelor la toleranțe pozitive mari s-au dat în acest an derogări tehnologice care au dus la o pierdere de 5,7 tone metal. Dar tot atât de plauzibil ni se pare și faptul că, neputîndu-se manipula materialele în depozit, se preferă aprovizionarea în continuare, peste normativ, cu noi și noi materiale. Și așa, deopotrivă — mic prin construcție, prin spațiul ce l-a fost destinat — se supraîncălzesc, iar harababura devine tot mai greu de desclit.

Aducem în discuția și un alt aspect care, chiar dacă ar părea mărunț, pune în cauză superficialitatea cu care este privită gospodărirea bunurilor materiale. Simple întrebări pe care le adresăm unor gestionari, în prezenta specialiștilor întreprinderii, trădează necunoașterea unor obligații profesionale elementare.

Magazia nr. 4 motoare electrice

aproape un sfert mai mare decît anul trecut. Firește, ne deranjează situația, dar pînă una-alta nu avem ce face. Am primit aprobarea să amenajăm un spațiu de depozitare a produselor și atunci situația se va normaliza.

— Dar și pe acest spațiu sînt depozitate tot felul de materiale și semifabricate lăsați pradă ruginii.

— Vor fi dezmembrate și predate întreprinderii de valorificare.

— De ce, în întreprindere nu s-a întocmit bilanțul resurselor materiale, așa cum prevăd rezelementările legale?

La această întrebare, directorul se uită la contabilul-șef, acesta la directorul comercial, iar directorul comercial la șeful aprovizionării. Este o gravă încălcare a prevederilor Decretului Consiliului de Stat privind recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile. Este faptul care explică, în ultimă instanță, fenomenele de risipă a materialelor constatate la întreprinderea de ventilatoare.

Este cauza îngăduinței cu care este privită aici cerința gospodăririi riguroase a materialelor. Cum se stie, bilanțurile resurselor materiale trebuie să cuprindă cantitățile de materii prime și materiale ce urmează a fi introduse în procesele de fabricație, cele ce urmează a se reuși în produsele fabricate, precum și cantitățile și structura resurselor materiale recuperabile. Altfel spus, bilanțurile materiale sînt numai instrumente de planificare a resurselor materiale, ci și instrumente de control și urmărire a gospodăririi raționale integrale, cu un grad superior de valorificare a materiilor prime și materialelor din fiecare unitate, pe întreaga durată a anului.

Este limpede că fără cunoașterea și stabilirea cu rîndușitate, alături la nivelul întreprinderii, cît la cel al atelierelor și locurilor de muncă, a ceea ce trebuie să se consume și să se recupereze, nu este posibilă introducerea unui spirit de ordine și disciplină în gospodărirea materialelor.

— Stîți cum trebuie depozitate pietrele de polizor?

— Nu, nu știu!

— Pietrele de polizor se depozitează în pozitie de lucru pentru a nu se fisura, și nu una peste alta cum le aveți dv. în raft.

— N-am știut pînă acum! E pentru prima dată cînd aud așa ceva!

În încheierea anchetei, discutăm cu tovarășul Gheorghe Serban, directorul întreprinderii. De ce această dezordine în depozite, în gospodărirea generală a materialelor în unitate?

— Cum ați văzut și dv., spațiul de care dispunem este foarte mic. Planul de producție pe acest an este cu

(gestionar Ilie Vidroiu), unde contrar dispozițiilor producătorului, motoarele sînt stivuite sub cerul liber, pradă intemperiei. La întrebarea: „Cum trebuie depozitate motoarele?“ — gestionarul ne răspunde: „Așa cum sînt, numai că trebuie acoperite“.

Răspunsul corect, oferit de specialiști, ar fi fost: Motoarele electrice trebuie depozitate în încăperi închise, cu umiditate de maximum 80 la sută la 20°C; temperatura să nu coboare sub 3°C, fără variații bruște; nu este permisă stivuirea motoarelor ambalate sau neambalate.

Magazia nr. 2, gestionară Alexandrina Gheorghie.

— Stîți cum trebuie depozitate pietrele de polizor?

— Nu, nu știu!

— Pietrele de polizor se depozitează în pozitie de lucru pentru a nu se fisura, și nu una peste alta cum le aveți dv. în raft.

— N-am știut pînă acum! E pentru prima dată cînd aud așa ceva!

În încheierea anchetei, discutăm cu tovarășul Gheorghe Serban, directorul întreprinderii. De ce această dezordine în depozite, în gospodărirea generală a materialelor în unitate?

— Cum ați văzut și dv., spațiul de care dispunem este foarte mic. Planul de producție pe acest an este cu

Oare așa trebuie să arate o gospodărie de materiale refolosibile?

Mai energic, cu toate forțele la întreținerea culturilor!

ARAD

Exemplul frunțașilor nu-i destul de convingător și pentru alții?

În ultimele zile, în județul Arad temperaturile scăzute au alternat cu precipitații abundente. Dar chiar și în aceste condiții care în unele zone au întrerupt muncă la câmp, în majoritatea unităților agricole s-a acționat intens, folosindu-se fiecare oră bună de lucru la întreținerea culturilor. Biroul comitetului județean de partid a luat măsuri pentru ca mijloacele mecanice să fie folosite din plin, pentru ca specialiștii organelor agricole județene și din unități să supravegheze permanent calitatea lucrărilor, să asigure menținerea densității optime a plantelor. Ca atare, pînă ieri, pe ogoarele județului, prima prăsiță mecanică la floarea-soarelui a fost executată pe mai bine de 3.200 hectare, iar cea manuală — pe 2.200 hectare. La sfecă de zahăr, prima prăsiță mecanică s-a făcut pe aproape 50 la sută din suprafața cultivată, în timp ce prăsița manuală s-a executat pînă acum pe 12.000 hectare din cele 12.500 hectare cultivate.

Exemplul multor consilii agroindustrial, printre care Sîntăneanu, Arad, Secodor și Sîntana — care au încheiat prima prăsiță mecanică și manuală — confirmă că atunci cînd buna organizare este însoțită de preocupare pentru întărirea disciplinei, pentru mobilizarea întregii suflări a satelor la întreținerea culturilor, se obțin rezultate bune. În consiliul unic agroindustrial

Curtea, prima prăsiță mecanică la sfecă de zahăr s-a executat pe 1.300 hectare din cele 1.450 prevăzute, iar cea manuală pe 300 hectare, în timp ce la floarea-soarelui au fost prăsite mecanic 400 hectare. La porumb, am numărat în cîmp 14 sape rotative ce lucrau de zor. Inginerul-șef al consiliului agroindustrial, tovarășul Ioan Gîță, ne care l-am găsit la o formație de întreținere a culturilor, ne spune că și calitatea lucrărilor, și densitatea plantelor sînt bune.

Pe ogoarele cooperativelor agricole din Curtea, Irațos, Varias, sute de cooperatori lucrau cu sapa la prăsițul culturilor. Nu aceeași mobilizare există însă la cooperativa agricolă din Macea, aparținînd aceluiași consiliu; deși lucrările de întreținere sînt rămase în urmă, cîmpul era aproape pustiu, dar pe străzile comune domnea o animație puțin obșnuită. Inginerul-șef al cooperativei agricole, Ilie Bulboacă, în loc să privească autoricile această situație, a ridicat surprinzător din umeri. S-a pierdut astfel o zi foarte bună de lucru. Ce părere au în această privință organizația de partid, consiliul de conducere al acestei cooperative agricole și mai ales de ce nu iau măsuri pentru curmarea hotărîții a unor asemenea stări de lucruri? (Mircea Dorgoșan).

VRANCEA

Munca în formații mixte întărește răspunderea pentru calitatea lucrărilor

Datorită instabilității vremii, comandamentul pentru agricultură din județul Vrancea a indicat ca în fiecare unitate agricolă să se identifice operativ suprafețele de teren zăvîntate, unde să fie concentrate la prăsiț forțele mecanice și manuale. Ca urmare a organizării muncii în acord global, în formații mixte de mecanizatori și cooperatori, ca și a altor măsuri, pînă în seara zilei de 16 mai prima prăsiță mecanică s-a făcut pe 2.100 hectare cu sfecă de zahăr, 1.800 hectare cu floarea-soarelui și 1.700 hectare cu porumb. Executarea lucrărilor de întreținere se află la început. În unele unități agricole, cum sînt cele din consiliile agroindustriale Ciorăști, Sîhlea, Nănești, s-a trecut la prăsița manuală a sfeclei de zahăr și florilor-soarelui.

În unitățile pe unde am trecut ne-am convins că eforturile depuse la semănare sînt consolidate acum prin executarea deosebită a lucrărilor de întreținere. La C.A.P. Mihăileni, inginerul-șef al unității, Ilie Pădineanu, ne spune: „Sfecă de zahăr și floarea-soarelui se dezvoltă frumos. Am verificat toate suprafețele și am constat că pe unele parcele există atac de dăunători, în special de rîșoară. Dar ne-am pregătit pentru astfel de situații. Avem formații speciale de aplicare a tratamentelor, care-am gândit ca o parte din lucrări, de aplicare a insecticidelor, să fie executate de către dăunători și să se execute intens și în consiliile uni-

ce agroindustriale Ciorăști și Nănești.

„Lucrăm cu toate forțele la prăsițul mecanic al florilor-soarelui și porumbului — ne spune inginerul-șef al cooperativei agricole Bălești, Niță Roșu. Culturile semănate în prima perioadă au răsărit foarte bine. Am constituit formații pentru întreținere. În general din aceeași mecanizație care au lucrat la semănat. Fiecare formație i s-a repartizat pe întreaga perioadă de vegetație o suprafață care poate fi prăsită în cel mult 8-10 zile. În felul acesta există o continuitate la lucrările executate de aceiași oameni, ceea ce determină, implicit, creșterea răspunderii lor pentru calitatea și menținerea densității.“

După cum ni s-a spus la direcția agricolă, acest mod de organizare este generalizat în toate unitățile agricole din județ. Ca urmare, în cooperativele agricole Vultur, Sîhlea, Mărgărești și Nănești sînt avansate lucrările la prăsițul porumbului, iar în cele din Vinători, Mihăileni și Ciorăști — la sfecă de zahăr.

Esențial este că în zilele care urmează să se lucreze mai intens la întreținerea culturilor, pentru ca nicăieri, în nici o unitate, buruienile sau dăunătorii să nu diminuească recolta. (Dan Drăgulescu).

ACORDUL GLOBAL

(Urmare din pag. 1)

Integrează mai bine în ritmul producției.

Aplicarea acordului global a atras după sine schimbări de esență în activitatea atelierelor de reparații din cadrul secțiilor de producție. Într-o unitate, capacitatea sculării era insuficientă, ne spune tovarășul Ion Serbescu, directorul tehnic al întreprinderii, ne-am gândit ca o parte din sculele, dispozitivele și verificatoarele necesare producției să le executăm muncitorii din atelierul de reparații.

Dar trebuia să găsim și o formă stimulativă de contereșare. Așa am ajuns la concluzia că este necesar să avantajăm și extindem aplicarea acordului global. Nu a fost ușor: a trebuit să sectorizăm consumul de energie, să normăm unele operații, să determinăm normele de consumuri materiale. Am reușit însă să în prezent, odată cu îmbunătățirea activității de întreținere a utilajelor, jumătate din activitatea muncitorilor din atelierul de reparații să fie consacrată executării de S.D.V.-uri noi.

Un sistem nou de organizare impune și o optică nouă

Aplicarea acordului global prezintă și alte avantaje. Nu vom insista însă asupra lor, pentru că, teoretic, ele sînt cunoscute. Întrebarea este: de ce organizarea muncii în acord global nu numai că nu se extinde, dar începînd de anul trecut se află în regres? La întreprinderea „Unio“ din Satu Mare, pentru a da numai un exemplu, la sfîrșitul anului 1978 lucrau în acord global 20,8 la sută din muncitorii (evident, nici atunci prea mulți), iar la sfîrșitul anului trecut numai 4,9 la sută.

— Explicația constă în aceea că, începînd din anul 1978, s-au introdus în unele condiții mult mai severe în metodologia de aplicare a acordului global, ne spune tovarășul Ion Căpătină, director în Ministerul Industriei Construcțiilor de Masini. Adică s-a stabilit ca încheierea contractelor-analiză să aibă la bază îndeplinirea planului producției fizice și respectarea normelor de consumuri materiale și de energie. Or, de aici au apărut greutăți. În primul rînd, în unele unități, nu se pot măsura exact, pînă la nivelul formatorilor de lucru, consumurile materiale și de energie. Unele turnătorii mai vechi, de exemplu, nu au contoare pentru înregistrarea consumului de energie electrică. Din această cauză, în unele unități s-a manifestat o anumită reținerie în aplicarea acordului global.

Dar tînuind seama de această situație, atît ministerul nostru, cît și Ministerul Muncii au dat deosebită atenție la aplicarea acordului global ca cheluzile materiale și pentru energie să poată fi urmărite și la nivel de secție, acolo unde pe formatii de lucru nu e posibil. O serie de întreprinderi nu au căutat însă să valorifice

această înslănire, ceea ce nu se mai poate motiva în nici un fel.

În al doilea rînd, aplicarea acordului global impune semnarea unui contract-angajament, care obligă părțile la asigurarea tuturor condițiilor necesare desfășurării normale a producției. Confruntate însă cu greutăți în aprovizionarea tehnico-materială, conducătorii unor unități au evitat să extindă aplicarea acordului global, deși problema aplicării acordului global. Dar nici centralele și nici ministerul nu trebuie să lase această problemă în voia mersului de la sine atît timp cît de organizarea muncii în acord global depinde de încheierea contractelor.

Desigur, pentru aplicarea lărgă și corectă a acordului global trebuie rezolvate o serie de probleme. Nici la întreprinderea „Semănătorena“ nu s-a făcut totul de la sine; s-au sectorizat circuitele electrice, au fost modificate unele operații, s-au făcut calcule de eficiență economică. Din discuțiile cu unii specialiști rezultă că a mai intervenit și un alt element care a influențat scăderea ponderii lucrărilor în acord global. Pînă în anul 1978 a existat un indicator de plan cu privire la extinderea muncii în acord global. În anul 1979, acest indicator nu s-a mai prevăzut în plan. Aceasta deoarece s-a considerat că, în unele unități, acordul global se aplica formal, numai pentru a se îndeplini indicatorul amintit. Urma deci ca în fiecare unitate acordul global să se poale în funcție de condițiile și posibilitățile existente. De în unele unități s-a înțeles că aplicarea acordului global este o sarcină... benevolă: cine vrea, o face, cine nu — nu. Iar cînd s-au mai ivit și unele greutăți, s-a renunțat. În bună parte, la aplicarea acordului global, s-a dus la formalismul, la lipsa de inițiativă și la răspundere de care dau dovadă unele cadre de conducere.

Nu există motive obiective care să împiedice extinderea muncii în acord global. Există însă o adevărată doză de inerție și comoditate la unele cadre de conducere din întreprinderi. Lată un domeniu în care este necesar să se simtă mai prezentă, mai eficientă activitatea muncii în acord global. Există însă o adevărată doză de inerție și comoditate la unele cadre de conducere din întreprinderi. Lată un domeniu în care este necesar să se simtă mai prezentă, mai eficientă activitatea muncii în acord global. Există însă o adevărată doză de inerție și comoditate la unele cadre de conducere din întreprinderi. Lată un domeniu în care este necesar să se simtă mai prezentă, mai eficientă activitatea muncii în acord global.

Aici, unde se depozitează nu numai materialele prime, ci și multă neglijență

FAPTUR DIVERS

Microdelta din... Constanța

Creație a specialiștilor Complexului muzeal de științe naturii, „microdelta” de pe malul lacului Tăbăcarii din Constanța seamănă cu mirifica podăbă a naturii de la văzarea Dunării în mare. Ce oferă privirii microdelta constanțeană? O rețea de canale cu un tîghe luxuriant de stuf și papură, trei insule plantate cu sădici, coloni de pelican, de lebăde, de câlțari... Așadar, încă un punct de atracție pe litoral în noul sezon estival.

Curajoși

— Arde! Sărîți, oameni bun! Incendiu la cîminul cultural. Cu mic, cu mare, sîntîni din Răzvad, județul Dîlbovia, au alergat să dea o mînd de ajutor pompierilor. Prin intervenția lor promptă au fost salvate bunuri în valoare de 120.000 lei. Cei mai curajoși în bădăla cu flăcările mistuitoare au fost trei tineri — Nicolae Dănuț Matei și Dionisie Mihăilescu din Tîrnăveni și Ion Petre din Gura Onței. Cei trei se aflau în trecere prin sat și, observîndu-l pe primul, au intervenit unde a fost mai greu. La plecare, oamenii le-au adresat felicitări.

Dulciuri... amare

O vreme, Pavel Vidican a fost țeful secției dulciuri pe cooperativă din Galați Bistriței, județul Bistrița-Năsăud. Fînd cercetător pentru dobîndirea de venituri ilicite, Vidican a fost înlocuit din funcția de șef de secție. O înlocuire însă nău formată, pe lîrtia, pentru că, în realitate, tot el conducea secția și continua aceleași matrapazicii. Introducea în unitate mărfuri în mod ilegal, pe care le revindea cu preț de speclă. În dispoziția sa, remizierii vindeau înghetată, mai scump decît trebuia, creîndu-și plusuri bănești. Una peste alta, au fost aduse multe prejudicii cooperativei și cetățenilor, în timp ce Vidican prospera vîndînd cu ochi. Acum n-o să mai fie „ochi” 6 ani și 6 luni.

Prețul scump al neglijenței

43 de vaci și juninci ale cooperativei agricole Bourni, din județul Dolj, au fost intoxicate. În urma cercetărilor întreprinse la fața locului a rezultat că intoxicarea s-a datorat modului defectuos de hrînire a acestora, cantitățile admise de furaj fiind combinate cu urse fiind cîntărite după... ochi. Săpte vaci au fost sacrificate, iar două n-au mai putut fi salvate în nici un fel. Organele de anchetă au stabilit vinovăția șefului de fermă și a responsabilului bazei furajare, care urmează să supraviețuiască paguba. Neglijența se plătește.

„De la moară la... miliție”

Aurel și Săndică lucrau la moara din Jibou, județul Sălaj. Deunăzi au fost trimiși cu mașina să aducă niste făină de la gară. De la moară pînă la gară, cei doi au mers fluierînd. De la gară pînă la moară s-au gîndit să subtilizeze niste saci cu făină, valorificîndu-și pe cont propriu. Dar n-au mai apucat să continue drumul, pentru că le-a ieșit înainte miliția. De astădată și cîntecul s-a modificat: „De la moară la... miliție”. Nu rimează, dar nici nu-i nevoie, pentru că lui Aurel și Săndică nu le mai arde de cinst.

Strania perseverență

Ion Berdea din comuna Cetaea de Balta, județul Alba, a fost deplatat conducător sub influența alcoolului autoturismului proprietate personală. Pîrește, permisul de conducere i-a fost suspendat pentru două luni. Timp suficient de staționare pe dreapta pentru a medita la comportarea lui în viitor. De staționat a staționat, dar de meditat n-a meditat. Așa se explică faptul că, la foarte scurt timp, cei doi au din nou surprins la volan sub influența alcoolului. De data aceasta, permisul i-a fost anulat. Dar tot nu s-a lăsat. A urcat din nou la volan. Și a ajuns unde trebuia: la tribunal.

Huligani pedepsiți

Constantin O. și Dănuț L. lucrau la Borzești. Amîndoi tineri, de aceeași vîrstă, amîndoi s-au dus să cîntecască. Și s-au tot „cîntecă” pînă nu s-au bătut... mîini. Altfel nu se explică faptul pe care l-au avut s-o săvîrșească. Curajoși, nevoia mare, cei doi au tînut calea la două femei, începînd să le adreseze tot felul de injurii. Văzînd că femeile își vîd de drumul lor, cei doi au devenit agresivi, lovindu-le. Dar s-au lăsat și ei, la timp, de rigoriile legii. Care nu iartă!

Rubrică realizată de Petre POPA și corespondenții „Scînteii”

CE FAC ȘI (mai ales) CE NU FAC STUDENȚII LA PRACTICĂ

Poate că năcîderi inactivitatea studenților practicanți nu sochează atât. Aici, rezuă, încercînd să otelului împurumătă timpul o concentrare aparte, iar gesturile nu mai prididesc să configureze viitoarele plămîni metalice, lipsa de participare, de activitate rînește ca o nelncredere. Cu atît mai mult cu cît nimeni nu dorește să stea deoparte. Dar... la data cînd i-am întîlnit în atelierul de turnătorie al întreprinderii „Metalul roșu” din Cluj-Napoca, cei 29 de studenți ai grupei 2221, anul II, subînțînînd Facultatea de mecanică, efectuaseră aici mai mult de 2 săptămîni de practică... privind cum se lucrează. „De ce privind și nu lucrați?” „Nici noi nu știm — răspunde un grup de studenți — se pare că datorită protecției muncii. Nu ni s-a făcut timp instructivul și...” „Și?” „Și au rămas să treacă prin rotație pe la mai multe locuri de practică — intervine Petrisor Tîrlea, tehnologul acestui atelier. Nu din cauza că sînt înși ca să treacă cu lucrul efectiv și au lucrat bine, au fost și remunerați”. „De ce atunci s-a putut lucra efectiv și acum nu?” „Anul trecut au fost integrați în echipele de muncitori, anul acesta s-a recurs la cea ce vedem, probabil și pentru că studenții vin la practică „pe sîrîte”.

Intr-adevăr, „Metalul roșu” practica a fost „îndîtă” astfel încît studenții vin „pe sîrîte” la practică. Și nu numai la „Metalul roșu”. Vîltoarii inginerilor, Facultatea de uzine, ală perioadă la autospodăria cîmînului și cantinelor, apoi din nou în uzine. Bineînțeles, cu diminuarea perioadei de practică, intrucît timpul consumat la autospodăria, timp efectiv de practică, de rezultă nu se mai recuperează. Ecedul este cu atît mai straniu cu cît se aplică acolo unde nu o dată, drept cauze ale minusurilor din activitatea de producție a studenților, se invocă, nu fără voloritatea descoperirii „argumentului decisiv”, caracterul compact al programelor de practică, lipsa lor de suplete, greutatea de adaptare etc. În discuția finală cu tovarășul prof. dr. ing. Teodor Alb, preceptor al Institutului politehnic, avea să ni se explice că fixarea perioadei de autospodăria a studenților într-o altă perioadă decît cea a practicii ar determina perturbări serioase în procesul de învățămînt. Nu contesăm această posibilitate, desl, în trecut, pentru studenții Facultății de mecanică din Sibiu — spre a

ne rezuma la un singur exemplu, — ne rezuma de practică nu este afeată de autospodăria și trebuia să mergă mai bine. Ală e nedumerirea; oare practica studenților mai poate fi concepută astăzi altfel decît ca zonă de convergență a întregului proces de învățămînt?

Îată, alți 24 de studenți ai Facultății de mecanică, anul I ingineri, desvare care la Biroul de personal, învățămînt și retribuție al întreprinderii „Sinterrom”, ni se spusese că sînt repartizați în 5 secții de practică. S-au dovedit a fi mult mai... „practici”. Pictisli să se contemple munca uzine moderne, pe această temă cu cîmînva o discuție de practică, chemat.

Azi, despre practica studenților politehnicieni din centrele universitare Cluj-Napoca și Sibiu

desigur, nu doar să numere „prezenții” și „absenții”? Au organizat o dezbateri în cadrul asociațiilor studenților comunisti, în răspunderea cărora intră nemijlocit și problemele organizării și desfășurării practicii? Nimic din toate acestea! Ei nici nu s-au gîndit dacă, pe această căi sau pe altele, n-ar putea deveni cîmînva și subiecți, factori activi, coautori și, ca atare, răspunzători al îndeplinirii propriilor programe de practică. Și din nou, cum gîndesc așa muncesc! În ziua anchetei noastre, la secția sînterizată (una dintre cele 3 amînute) au putut fi descoperite cîteva haine, nu însă și studenți, care, cum ni s-a explicat, „tocmai atunci își găsiseră să viziteze uzina”. Intr-adevăr, P.B.R. al întreprinderii „Unirea”, pe un tabel cu 30 de studenți din anul I, ingineri, Facultatea de mecanică, doar 16 figurau ca avînd instructajul de protecția muncii. Restul? Nimeni nu știa nimic. Cum „cei 16”, potrivit celor spuse, trebuiau să lucreze la turnătorie, am mers acolo, unde, de asemenea, nimeni nu știa nimic despre ei. Tîrziu aflăm că în acea zi fuseseră „învoiați” pentru „curățenie” în laboratoarele facultății. Încercăm, de aceea, să stăm de vorbă cu un cadru didactic îndrumător despre unitatea și continuitatea obiectivelor practicii studenților. „Nu i-am văzut de multă vreme pe profesorii îndrumători”, este spus, pentru studenții Facultății de mecanică din Sibiu — spre a

trece pe la noi la începutul practicii. Uneori nici după. Cum nimeni nu spune nimic și toți se mulumesc să treacă perioada de practică, aspectele formale se perpetuează de la un semestru la altul.”

Disciplina, ordinea sînt indispensabile, nu însă și suficiente. Reușita practicii depinde în mare măsură de obiectivele propuse, de complexitatea lor tehnico-științifică, de modul cum stimulează și angajează responsabilii viitorilor specialiști. Atelierul de microproduse și prototipuri al Facultății de electrotehnica Cluj-Napoca are aspectul unei uzine moderne, pe această temă cu cîmînva o discuție de practică, chemat.

În aceeași clădire se află și două din cele trei secoare ale atelierului de mecanică. Ordinea, disciplina, solicitudinea șefului de atelier (ing. Radu Boariu) și a cadrului didactic îndrumător (asist. Elena Pîcă) sînt prezente și aici, studenții lucrează curent în două schimburi. Complexitatea produselor însă nu pare să satisfacă, „Execuții cum aceslea se face, destul de simple pentru experiența ce o avem, din care cauză solicitarea noastră și deprimarea de a manevra mașinile complexe pe care le folosim sînt reduse”. — ne spune ing. Kovacs Zoltan, șeful atelierului. Și într-adevăr, un sector de producție, un fel de microatelier de concepție, veghează la continua modernizare a produselor.

În aceeași clădire se află și două din cele trei secoare ale atelierului de mecanică. Ordinea, disciplina, solicitudinea șefului de atelier (ing. Radu Boariu) și a cadrului didactic îndrumător (asist. Elena Pîcă) sînt prezente și aici, studenții lucrează curent în două schimburi. Complexitatea produselor însă nu pare să satisfacă, „Execuții cum aceslea se face, destul de simple pentru experiența ce o avem, din care cauză solicitarea noastră și deprimarea de a manevra mașinile complexe pe care le folosim sînt reduse”. — ne spune ing. Kovacs Zoltan, șeful atelierului. Și într-adevăr, un sector de producție, un fel de microatelier de concepție, veghează la continua modernizare a produselor.

— ne spune ing. Ștefan Soiman, șeful secției mecanică III. Dar studenții anulului I B, bu-năoară, continuă să execute ție pentru drosse, repere mult prea simple. „La nivelul lor de pregătire și pe măsura posibilităților noastre de îndrumare a practicii nu avem cadre suficiente pentru aceasta” — ne explică prof. dr. ing. Ion Sava, decanul facultății. Așa este. Numai că... un sondaj restrîns avea să ne indice, firesc, prezenta printre studenți a multor absolvenți de licee industriale. Oare nu este o risipă de potențial tehnico-științific ca și acești studenți să aia totul de la început? Sigur, programa de practică are caracter unitar, ea trebuie să fie parcursă de toți, dar una este eficiența în cazul parcursului pe nume de studenți, și alta cînd se la în calcul individualitatea studenților. Cît privește îndrumarea — frecvent invocată — nici aceasta nu este o problemă rezolvată pînă la capăt; specialiștii al producției preiau în învățămîntul superior ca profesori asociați, fac parte din consilii și senat universitare. De ce nu s-ar ocupa și de îndrumarea studenților la practică în întreprinderile unde lucrează?

E împedecă de cît în condițiile integrării organice cu cercetarea și producția, desfășurarea, conținutul și rezultatele finale ale practicii devin elocvente nu numai pentru felul în care au fost fixate și corelate bogate cunoștințe pluridisciplinare, ci și pentru stimularea și utilizarea potențialului de creație propriu unei unități universitare. Deso, o asemenea concluzie este larg împărțită, programa de practică a studenților se desfășoară, cum am văzut, cu mari diferențe de calitate de la un loc la altul sau, și mai grav, dar nu și mai puțin frecvent, formal, cu un impresionant conținut de energie socială. Eliminarea cauzelor care provoacă asemenea situații critice, valorificarea tuturor condițiilor de activitate intens creatoare se definește, tocmai de aceea, ca preocupări permanente ale organizațiilor de partid din întreprinderi și facultăți, ale consiliilor și senatelor universitare, ale decanatelor și rectoratelor.

Mihail IORDANESCU

Rodnică activitate a organizațiilor democratice și unității socialiste

(Urmare din pag. 1)

furajeră pentru animalele din propria gospodărie.

Este de sperat ca schimbul de experiență de la Izbiernă să fie de real folos. Cu scrierul direct al membrilor organizațiilor democratice și unității socialiste, experiența de aici se va extinde în toate localitățile județului Olt. (Emilian Roua).

Printre cetățenii din zonele necooperativizate

Organizațiile democratice și unității socialiste din orașul Novaci localitate situată în zona necooperativizată a județului Gorj — se afirmă tot mai activ ca plîrghii de antrenare a cetățenilor la îndeplinirea planului în profil teritorial, a diferitelor sarcini obștești.

Un obiectiv prioritar în localitatea noastră — ne-a spus tovarășul Ion Grecoiu, președintele consiliului orășenesc al organizațiilor democratice și unității socialiste — îl constituie sporirea numărului de animale crescute în gospodăriile populației și, pe această buză, creșterea contribuției orașului Novaci la realizarea fondului central al statului. Organizațiile desfășoară, sub conducerea comitetului orășenesc de partid o largă activitate educativă de masă, de popularizare și însușire a indicațiilor date de secretarul general al partidului în cuvîntarea rostită la Consfățirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 25-26 februarie. Din rîndul acestor organizații au fost constituite comitete de cetățeni și colective ale muncii politice care se întînesc cu oamenii, le explică conținutul și semnificația hotărîrilor de partid și de stat, avantajele pe care le au în acțiunea de creștere și contractare a animalelor și produselor animale.

Efectul acestor preocupări se regăsește în contractarea unui număr sporit de porcine, bovine, miei, ca și a unor cantități crescute de lapte și lînă. Și acțiunea de contractare, îndeosebi la miei și oi, este încă în plină desfășurare.

Pe baza muncii desfășurate de aceste organizații, peste 530 de țărani cu gospodărie individuală s-au înscris în sistemul de pensii și asigurări sociale, angajîndu-se să

contracteze an de an cu statul produse agroalimentare. (Dumitru Frunza).

Cuvîntul de ordine multicolor: chibzuința

— Înainte, mai la fiecare colț și pe lîngă zidurile atelierelor găsai ingramădită bucați de metal de tot felul, de care nu știam cum să ne descolotim. Acum nu vezi năcîderi rătăcit, oricît ai căuta, nici măcar un capăt de sîrmă. Explicația: toate acestea au devenit materiale refozabile, fiind valorificate cu chibzuință în producție sau, atunci cînd acest lucru nu mai e posibil, sînt expediate întreprinderii de colectare.

Aprecierea de mai sus aparține tovarășului Oscar Sebok, președintele comitetului organizațiilor democratice și unității socialiste de la întreprinderea de piese de schimb și utilaje pentru industria chimică din Satu Mare. Acțiunea de valorificare a materialelor refozabile începe, de fapt, pe... planșeta proiectanților. Aici, din inițiativa inginerului Nicolae Steinberger, membru al unei organizații a democratice și unității socialiste, creșterea metalului se proiectează astfel încît cei din atelierelor de producție sînt de terminați prin norme de consum obligatorii — să folosească fiecare particică din profilele metalice. Bucăți de metal inoxidabil se metamorfozează în zeci de mii de suruburi, piulițe, saibe, produse care ridică de cîteva ori valoarea chibzuinței. Înseamnă că fructuase sînt și eforturile lucrătorilor din atelierul chimic, care au confecționat o mică moară de măcinat căzăturile de material plastic, rezultînd granule perfect folosibile în procesul de producție.

O seamă de propuneri ale membrilor organizațiilor democratice și unității socialiste pe lînia reîntregirii în circuitul economic a unor materiale uzate și ambalaje nu au găsit încă o soluție de corectare. Astfel, întreprinderea de valorificare a materialelor refozabile nu preia materiale cum sînt: curele trapezoidale din cauciuc rupte (au fost colectate peste 1.000 de kg), saci de hîrtie și butelii de plastic care s-au aflat în vînt, substanțe chimice, oxid de plumb și altele, așa încît acțiunea continuă să fie aruncată. Oare nu-și pot găsi și ele o valorificare corespunzătoare? (Octav Grumeza).

CRONICA LITERARĂ

Studii pe care Virgil Cîndea le tipărește în volumul *Rătiunea dominantă. Contribuții la istoria umanismului românesc* (Dacia, 1979) fac parte dintre acele încercări, tot mai numeroase în ultimul timp, care pe baza unei cercetări aprofundate a textelor noastre vechi propun o schimbare esențială de perspectivă asupra evoluției culturii și literaturii române. Umanismul românesc este un concept de sinteză care reunește, deosebite realități ale unei altă perioadă decît cea a practicii ar determina perturbări serioase în procesul de învățămînt. Nu contesăm această posibilitate, desl, în trecut, pentru studenții Facultății de mecanică din Sibiu — spre a

cum este intelectualul sud-est european în secolul al XVII-lea face vizibilă tocmai esența culturii a cetății, din două ari de cultură care configurează, pe teritoriul românesc, un tip de intelectual comun întregii dezvoltări a sud-estului european. Intelectualul românesc este în contact cu noile etape spirituale ale Occidentului, dar constrîns să acționeze în condiții specifice de existență. Motorul dezvoltării se întemeiază pe această viziune, atît pe factorul extern, cît și pe cel intern.

Primul istoric care atrăse atenția asupra comunicării culturale a intelectualului român cu ideile occidentale a fost N. Iorga. Virgil Cîndea, în *Rătiunea dominantă. Contribuții la istoria umanismului românesc*, 1901, opinia marelui savant fiind definitiv cristalizată asupra acestui vii fenomen de comunicare în 1929: „Am avut și noi o epocă de Renștere. Această Renștere este, firește, mai puțin fecundă decît în alte părți, dar cu toate acestea constituie un fel de fenomen cultural interesant în trecutul nostru cultural și literar”. N. Iorga respinge teoria parativității și înepiei culturale după care intelectualitatea românească a secolului treizecilea n-ar fi participat la viața spirituală a Europei: „Nu ne mai putem închipi astăzi literatura noastră așa cum pe vremuri”. Ală, literatura noastră mare colecție germană, legînd manuscript de manuscript, ca și cum noi nu am fi fost decît niste copisti... La aceasta putem adăuga astăzi (1929, nota noastră) că nu a fost o singură mișcare intelectuală în Apus la care, aducînd și noi o producție literară oarbă, să nu ne fi integrat între nevoile noastre și pe apăsarea pe care am suferit-o și de care trebuie să ținem seama. Am mers pas de pas cu dezvoltarea culturală a Europei, chiar în

domeniul acesta al Renșării, și anume în faza ei cea din urmă”. (Istoria literaturii române, Introducere, sintetică). Reproducerea acest citat din N. Iorga pentru că aici stă punctul de plecare al tuturor cercetărilor ulterioare asupra fenomenului spiritual al Renșării în România. Îndemnul studiilor asupra umanismului românesc. Ceea ce este la N. Iorga mai ales un enunț devine în Cîndea o întreprindere de ultimul război mondial demonstră întemeiat pe o cunoaștere completă a faptelor de cultură. Numeroase contribuții, mai ales din 1960 înapoi, de

vilazitate, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Virgil Cîndea se întreabă, între altele, dacă n-ar fi vorba de o muta începuturile literaturii române moderne în această epocă de afirmare a unor idealuri umaniste în literatura noastră? Dacă fiind documentată adusă în sprijin, întrebarea este justificată.

Metoda de lucru a acestor cercetări cere, simplu spus, plasarea tuturor faptelor de cultură în contextul lor istoric și caracterizarea și evaluarea lor complexă în funcție de această ananță. O lectură dispune de o perspectivă de ansamblu care din această perspectivă va ca un maximum de înadecvare. Valoarea literară a istoriei îterogifice, care a încomodat serios critica noastră literară, a fost mai ușor de stabilit în contextul estetic barocului. Extragera de pasaje satisfăcătoare pentru gustul contemporanului nu a fost deosebită de ușoară. Virgil Cîndea nu numai că este entuziasmat și înuile identificări de idei și de formule, ci pentru conturarea unui curent de idei decisiv în istoria mentalităților românești și a culturii moderne. El dezvoltă accentu și idei umaniste în acțiunea culturală a lui Udrishte Năsturel (Umanismul lui Udrishte Năsturel, în traducerea lui Nicolae Milescu, Editura Minerva, București, 1978). Acest intelectual este polilog, cunosător al la tinei, elinei, unor persoane și arabel, interesat de textele antice, de umanism european sau asiatic.

Ceea ce caracterizează umanismul românesc, după Virgil Cîndea, este proclamarea originii latine ca atestat de noblete și ci-

lăzirea, considerarea limbii române ca urmașă a latinei, de o expresivitate egală cu a limbii umanice occidentale, condiționarea nobilei prin învățură și nu prin originea socială, promovarea unui model al omului rațional, afirmarea spiritului critic și a cugelării și scris, pretuirea gloriei înaintașilor și a luptei pentru patrie, ca și apariția unor aspecte baroce în cultura secolului XVII. Trecutul cultural și literar se înfățișează pe această cale de acces altfel ochilor noștri, iar analiza și evaluarea unor scriitori ca Udrishte Năsturel, Grigore Ureche, Mihail Costin, Constantin Cantacuzino, Nicolae Milescu, Dimitrie Cantemir ridică semne de întrebare noi. Vir

Tovarăşului TVIETIN MIATOVICI

Preşedintele Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia

Cu prilejul alegerii dumneavoastră în înalta funcţie de preşedinte al Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, vă adresez felicitări cordiale şi cele mai bune urări de succes în desfăşurarea misiunii de mare răspundere ce v-a fost încredinţată, pentru propăşirea şi înflorirea Iugoslaviei socialiste, vecine şi prietene.

Folosesc această ocazie pentru a exprima înalta preţuire pe care o acordăm prieteniei, colaborării şi solidarităţii dintre partidele şi ţările noastre.

Totodată, îmi exprim convingerea că, în spiritul Declaraţiei comune româno-iugoslave din 4 noiembrie 1978, relaţiile de conlucrare rodnică româno-iugoslave se vor întări şi dezvolta continuu, spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului şi păcii, al înţelegerii şi colaborării în Balcani, în Europa şi în întreaga lume.

NICOLAE CEAUŞESCU

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România va face o vizită oficială de prietenie în U.R.S.S.

Tovarăşul Ilie Verdet, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România,

Cronica zilei

Tovarăşul Virgil Trofin, viceprim-ministru al guvernului, ministrul minelor, petrolului şi geologiei a primit, vineri, pe conducătorii delegaţiilor ţărilor membre ale C.A.E.R. din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germania, Mongolia, Polonia, Ungaria, U.R.S.S., precum şi din R.S.F. Iugoslavia, care au participat la lucrările celei de-a 55-a sesiuni a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria carboniferă, ce a avut loc la Bucureşti.

Cu acest prilej, tovarăşul Virgil Trofin a transmis oaspetilor un salut tovarăşesc din partea guvernului şi a prezentat preocupările ţării noastre

Constituire consacrată sporirii producţiei şi calităţii mobilei

Joi şi vineri a avut loc la Combinatul de prelucrare a lemnului Pipera o dezbateră privind îmbunătăţirea în continuare a calităţii, sporirea producţiei şi a exportului de mobilă. Au participat membrii consiliului de conducere al Ministerului Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii, factori de răspundere şi specialiştii din centrale industriale, unităţi de producţie, furnizoare de materii prime şi materiale, de cercetare şi proiectare, de comerţ exterior.

În spiritul documentelor Congresului al XII-lea al partidului, al indicatilor date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Constituţia de lucru

Colocuiu despre rolul femeilor în viaţa ţării

Teri, 16 mai, a avut loc un colocuiu organizat de Consiliul Naţional al Femeilor şi Centrul de Informare al Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru România, cu tema: „Deceniul femeii, egalitate, dezvoltare, pace, rolul femeilor în viaţa economică, politică şi socială a României. Situaţia femeii în lume”.

Au luat parte membrii ale conducerei C.N.F., comitetelor judeţene şi al municipiului Bucureşti ale femeilor, reprezentante ale organizaţiilor de femei din instituţii centrale şi unităţi economice.

Colocuiu a relevat aspecte esenţiale privind creşterea rolului femeii în viaţa economică, politică şi socială a ţării, contribuţia muncii de femei la înfăptuirea politicii externe a partidului şi statului nostru, dedicată păcii şi cooperării, politica promovată consecvent de România, de preşedintele ei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

În cuvântul de deschidere, tovarăşa Ana Muresan, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, a subliniat atenţia pe care România, mişcarea de femei din ţara noastră o acordă pro-gramului ideatic care stă la baza iniţierii, de către O.N.U., a Deceniului femeii, contribuţia femeilor din România la înfăptuirea politicii externe de pace şi colaborare între toate popoarele lumii.

tv

PROGRAMUL 1

9.30 Curs de limba franceză (16.30 Telemagazin)

10.30 Vă dăm legătura cu şcoala

12.30 Concert educativ. Cartea de aur a muzicii poporului (II)

13.00 Muzică cultural-artistică-sportiv. Sport:

- tenis — finala „Cupel Naţiunilor” de la Düsseldorf: Argentina — Italia
- fotbal — finala „Cupel cupelor” de la Bruxelles: Arsenal — Valencia
- istoricul Jocurilor Olimpice (episodul 4). Emisiune de Tudor Voronici, Ileana Vlad, Cristian Topescu

18.10 Norvegia — ţara fiordurilor. Film documentar

vremea

Tempul probabil pentru zilele de 19, 20 şi 21 mai, în ţară: Vreme în general instabilă cu cerul temporar noros. Vor cădea ploţi locale care vor avea şi caracter de averse însoţite de descărcări electrice mai frecvente în jumătatea de vest a ţării. Vântul va sufla

VIAȚA ECONOMICO-SOCIALĂ A LOCALITĂȚILOR PATRIEI

DIN VESTILE TRANSMISE IERI DE CORESPONDENȚII „SCÎNTEII”

SATU MARE:

Maşini de profilat galerii miniere

Familia maşinilor şi utilajelor miniere purtă în amblesul fabricii Satu Mare sporeşte cu o nouă şi valoroasă creaţie tehnică — maşina de profilat galerii, prima de acest fel din ţară. Proiectată de Centrul de cercetare şi studii de inginerie tehnologică pentru utilaj minier din cadrul întreprinderii sătmărene, noua maşină are funcţionalităţi multiple şi o productivitate foarte ridicată, fiind destinată minelor de cărbuni, în vederea reparaţiei galeriilor cu secţiuni mici. (Octav Grumzeza).

ZĂRNEŞTI:

O nouă capacitate de fabricat hirtie

La puţine zile după intrarea în funcţiune a instalaţiei de evaporare a borhoturilor rezultate la fabricarea drojdiei furajare, la Combinatul de celuloză şi hirtie din Zărneşti a început să producă cea de-a doua capacitate pentru fabricarea hirtiei. Odată cu intrarea în funcţiune a acestei capacităţi, producţia de hirtie a combinatului creşte cu peste o dată şi jumătate, creşterea condiţii de renunţare la importul hirtiei necesare fabricării cartoanelor — pentru ambalaje. Ca materie primă se va folosi, în cea mai mare parte, maculatura colectată din întreprinderi, instituţii şi de la populaţie. (Nicolae Mocanu).

BOTOŞANI:

Primele blocuri în viitorul oraş Flămânzi

Foto: Vasile Anania

de cultură, centrala telefonică automată.

Primarul viitorului oraş, Eugenia Baraboi, aducea ca şi lucrările de construcţii la obiectivele agroindustriale se desfăşoară în ritm intens. La filatura de bumbac se depun eforturi pentru recuperarea unor restanţe, a început organizarea şantierului viitoarei fabrici de brânză, iar cele două complexe zootehnice organizate în sistem industrial pentru vaci cu lapte, creşterea şi îngrijirea mielilor vor fi populare în curând. (Silvestru Alieş).

Manifestări ştiinţifice şi culturale

Ediţia din acest an (15—21 mai) a „Săptămânii Muzeului Naţional” — bogată suită de manifestări ştiinţifice şi culturale, organizate şi găzduite de Muzeul Naţional de Istorie — stă sub semnul sărbătorii a 2050 de ani de la constituirea statului dac centralizat şi independent.

Punctul central al „Săptămânii” îl marchează astăzi desfăşurarea simpozionului „Patrimoniul cultural naţional — astat al continuităţii civilizaţiei pe teritoriul României”, vernisajul expoziţiei „Restaurarea şi conservarea, factori importanţi în valorificarea patrimoniului cultural naţional”, şi masa rotundă „Patrimoniul cultural naţional — cauză a întregului popor”.

În zilele următoare se desfăşoară: simpozionul consacrat împlinirii a două veacuri de la naşterea lui Tudor Vladimirescu şi simpozionul de creaţie şi educaţie a copiilor „Zădărnici”, precum şi o întâlnire cu participanţii la războiul antiliberalist. (Silviu Achim).

Vineri s-au încheiat la Săvineşti lucrările celei de-a II-a ediţii a simpozionului naţional „Progrese şi perspective în fabricarea şi prelucrarea fibrelor chimice”, organizat de Institutul Central de Chimie din Bucureşti, centrala industrială de

resort şi centrul de cercetări din localitate. Au participat peste 400 cadre didactice universitare, cercetători şi specialiştii din industria de fibre şi fibre sintetice şi din cea de prelucrare textilă din întreaga ţară. (C. Blagovici).

Ieri au început la Cluj-Napoca lucrările celei de-a doua Conferinţe naţionale de acţionari electrice. Principala temă pusă în dezbateră o constituie situaţia actuală şi de perspectivă a acţionării electrice în ţara noastră, legată de economisirea energiei electrice. Cu acest prilej a fost inaugurată o expoziţie a realizărilor din domeniul respectiv. (Al. Muresan).

La Combinatul de fibre sintetice din Iaşi s-au încheiat lucrările consacratei pe ţara cu tema „Organizarea, poliservirea şi retribuirea în acord global — factori de creştere a productivităţii muncii”, organizată de asociaţia acţionarilor din ramura chimică şi prelucrării ţeiului, sub egida ministerului Industriei de resort. În cadrul consfăţurii a fost evidenţiată însemnătatea introducerii şi extinderii acordului global în toate sectoarele economice cu profil de chimie, a valorificării acestor eficiente căi de sporire a producţiei şi de contereşare materială a muncitorilor. (Manoile Corcaci).

Vineri a avut loc la Miercurea Ciuc o sesiune de comunicări ştiinţifice. Au luat parte cercetători ştiinţifici, cadre didactice, specialiştii din marile întreprinderi industriale ale ţării, precum şi invitaţi de peste hotare.

Prin lucrările prezentate, schimburi de informaţii şi dialoguri purtate de specialiştii privind fenomenele legate de frecare, ungere şi uzura în exploatarea utilajelor industriale, sînt relevate soluţii şi experienţe valoroase în domeniul exploatarea, întreţinerii şi reparării utilajelor şi instalaţiilor din dotarea întreprinderilor. (Sabin Ionescu).

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A NORVEGIEI

Maiestăţii Sale regele OLAV AL V-LEA al Norvegiei

OSLO

Ziua naţională a Norvegiei îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa cordiale felicitări şi cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi prosperitate pentru poporul norvegian prieten.

NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

TELEGRAMĂ

Tovarăşul Ilie Verdet, prim-ministru al guvernului, a trimis o telegramă primului ministru al Norvegiei, Odvar Nordli, cu ocazia Zilei

naţionale, prin care îi adresează sincere felicitări şi bune urări de sănătate şi fericire personală.

O natură şi climă aspre au modelat, în „ţara fiordurilor”, un popor la fel de dur, care, de-a lungul anilor, prin muncă şi eforturi tenace, a ştiut să înfrunte deopotrivă adversităţile naturii şi vicisitudinile istoriei, asigurând dezvoltarea şi progresul patriei sale.

Norvegienii zărilor noastre — 80 la sută din cei peste patru milioane de locuitori trăiesc la mai puţin de 12 mile de mare — nu sînt doar tineri navigatori şi pescari iscusiti; ei au devenit, în egală măsură, în demnitatea muncitorilor de marile şantiere navale, în fabrici şi uzine din sectorul de vîrf ale tehnicii moderne, pricepuţi constructori de hidrocentrale, specialiştii în extracţia petrolului şi gazelor de sub apele mării.

La Eidsvoll, nu de-

parte de capitala ţării, o impozantă casă de ţară păstrează, în amintirea generaţiilor de azi, un episod al luptei poporului norvegian pentru a-para fiinţei naţionale şi cucerirea independenţei. Acolo, la 17 mai 1814, s-au adunat primii deputaţi aleşi de popor şi au adoptat Constituţia Norvegiei — dată care este, de atunci, aniversată ca zi naţională.

România şi Norvegia — desigur, în grafică la puncte diferite — sînt animată de idealuri comune de pace şi colaborare în cadrul relaţiilor dintre state şi a se reuşi procesul destinării.

Dezvoltarea în continuare a raporturilor româno-norvegice corespunde pe deplin intereselor popoarelor noastre, ale edificării unui sistem de relaţii de securitate şi cooperare în Europa şi în lume, cooperării şi înţelegerii internaţionale.

largo pentru creşterea substanţială a schimburilor comerciale şi a cooperării în producţie. România şi Norvegia sînt ţări dornice de pace, care, deşi fac parte din alianţe de securitate, se înţeleg în preocuparea pentru dezvoltarea unor relaţii bune, de colaborare prietenească, reciproc avantajoasă. În actualitate condiţii de colaborare la situaţii internaţionale, cele două ţări consideră că trebuie să se depună toate eforturile pentru a se crea condiţii de colaborare în cadrul relaţiilor dintre state şi a se reuşi procesul destinării.

Dezvoltarea în continuare a raporturilor româno-norvegice corespunde pe deplin intereselor popoarelor noastre, ale edificării unui sistem de relaţii de securitate şi cooperare în Europa şi în lume, cooperării şi înţelegerii internaţionale.

Recepţie oferită de ambasadorul Norvegiei

Cu prilejul Zilei naţionale a Norvegiei, ambasadorul acestei ţări la Bucureşti, Per Borgen, a oferit, vineri după-amiază, o recepţie.

Au participat Virgil Teodorescu, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, Aurel Duma, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Ion Stanciu, adjunct al mi-

nistrului comerţului exterior şi colegele economice internaţionale, prezentanţi al unor instituţii centrale, oameni de cultură şi artă, alte persoane oficiale.

Au luat parte, de asemenea, şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti, alii membri ai corpului diplomatic.

Debut victorios al echipei României în turneul U.E.F.A.

Faza finală a celei de-a 33-a ediţii a Turneului U.E.F.A. pentru juniori a început ieri în mai multe localităţi din R. D. Germană. Echipa juniorilor României a învins, la Wolfen (lingă Leipzig), selecţionata similară a Finlandei. După un joc destul de echilibrat, tinerii noştri fotbalişti au câştigat cu scorul de 2-1, prin punctele înscrise de Ilie (min. 42) şi Gabor

(min. 71). Pentru finlandezi a marcat Salomaa (min. 70).

Campeonatele europene de judo

Campeonatele europene de judo au continuat la Viena cu intrarea de la categoria semijuniorilor, în cadrul căreia concurenţul român Mircea Frăţică a obţinut medalia de bronz.

Campeonatele europene de judo au continuat la Viena cu intrarea de la categoria semijuniorilor, în cadrul căreia concurenţul român Mircea Frăţică a obţinut medalia de bronz.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 16 MAI 1980

EXTRAGEREA I: 31 64 33 74 1 32

EXTRAGEREA II: 20 42 62 73

44 34 16 78 9.

Fond total de cîştiguri: 1 046 433 lei!

din care 259 395 lei report la categoria I.

Se poate indulci o ceaşcă de ceai cu 8500 tone de zahăr?

timat, înseamnă şi indus în eroare — în felul că şi forurile ierarhice superioare.

Astăzi, în faţa tristei descoperiri, unii vinovaţi motivează înşinuat umflarea cifrelor prin pretextul nesincer că, pe această cale, s-a încercat „salvarea” retribuirii. Răspundînd documentele organizate, de partid, am constatat o altă realitate. Viciul cifrelor fără acoperire a decurs nu din „dragoste” fată de muncitori, ci din subestimarea lor. Am găsit conştienţa deosebită, aşemenea la Buzău. E datoria organelor de lucru nemijlocit în producţie: „tovarăşii

bielele de producţie pe cit sînt de — ne declara noul director, la începutul documentării. Si cum ar fi putut să existe disciplina pe un fond de nesinceritate, în condiţiile minime lansate la rang de profesie? Jocul pericului cu înexorabilităţile nu avea cum să nu declanşeze o întreagă reacţie în lanţ a abaterilor, artificilor, nesincerităţilor. O minciună o atrage pe alta, şi amîndouă hotia, se spune în popor. Nu putem (înca) găsi decât o singură soluţie: să luăm la Buzău. E datoria organelor de lucru mărirea penală să stabilească fără dă-

leerarie superior, Centrala de producţie şi industrializare a fiecărei de zahăr? Autorul nu poate formula un răspuns la această întrebare. Cu atât mai mult cu cit este pus în faţa unui şir de ciudăţenii. De pildă:

— reprezentanţii statului au efectuat, an de an, controale de fond, însă nimeni nu a bagat de seamă că păstrarea şi circulaţia documentelor — a imprimatelor cu regim deosebit se făceau în condiţii care nu mai că nu îndemna la fraudă;

— nimeni nu a remarcat că, an de an, la fabrica din Buzău, inventarele se „efectuau” doar aparent, ca între

stocul scriptic şi cel real anărea mereu şi mereu o dubioasă sincronizare la gram;

— nimeni de la centrală n-a observat că evidentă producţiei nu se face pe baza rapoartelor de fabricaţie şi a notelor predate către silozuri, ci, în perioada hotărîtoare, pe baza unor situaţii imaginare de sefa laboratorului;

— silozurile Buzăului erau mereu supraaglomerate cu interminabile „custodii” de stocuri ale altor întreprinderi similare;

— în loc să se ia măsura ca, perioadă, silozurile să fie golite, pentru a se putea observa corectitudinea stocului scriptic, zahărul de Buzău se tot amesteca în urăşile celule ale celor trei silozuri cu zahăr fabricat, real sau de hirtie, de către întreprinderi.

Toate aceste aspecte — care pot apărea, şi chiar ne apar ca stranii — se împletesc cu altele practice, avînd o arde ceva mai largă decât perimetrul întreprinderii buzoiene. Aşa ar fi „dilema” dacă s-a se introduce sau nu pe fluxul tehnologic... nimic în loc de sclă. Orice economist ar răspunde fără echivoc: cum să introduci în procesul de fabricaţie nimic, din care va ieşi tot nimic? Şi totuşi, jocul

fiicţiunilor a prevalat şi în această problemă. Pentru industrializare, nu numai a industrializării, ci şi a producţiei sfeclei de zahăr, unul din principalele ei criterii de plan este sfeclea introdusă în fabricaţie (indiferent ce şi cu ce pret se obţine):

— în perioada de referinţă, corespunzătoare conţinutului de zahăr, s-au băgat pe flux 40 000 (patruzeci de mii) tone de fostă sfecă (complet degradată) ajunsă cu conţinut de zahăr ZERO!

S-au cheltuit energie, timp, muncă, s-au arzat maşini ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

Nesinceritatea este profund contrară principiilor etice noastre. Dar a minţii societăţii, statul este echivalent cu o crimă. Sub aspectul măsurilor disciplinare şi statutare, abaterile de la Buzău şi-au primit o primă răspostă. Organele de stat vor continua mai limpede proporţiile şi caracterul celorlalte întreprinderi. Independent de această, rămîne de văzut în ce măsură s-au arzat maşinile ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

Nesinceritatea este profund contrară principiilor etice noastre. Dar a minţii societăţii, statul este echivalent cu o crimă. Sub aspectul măsurilor disciplinare şi statutare, abaterile de la Buzău şi-au primit o primă răspostă. Organele de stat vor continua mai limpede proporţiile şi caracterul celorlalte întreprinderi. Independent de această, rămîne de văzut în ce măsură s-au arzat maşinile ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

Nesinceritatea este profund contrară principiilor etice noastre. Dar a minţii societăţii, statul este echivalent cu o crimă. Sub aspectul măsurilor disciplinare şi statutare, abaterile de la Buzău şi-au primit o primă răspostă. Organele de stat vor continua mai limpede proporţiile şi caracterul celorlalte întreprinderi. Independent de această, rămîne de văzut în ce măsură s-au arzat maşinile ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

Nesinceritatea este profund contrară principiilor etice noastre. Dar a minţii societăţii, statul este echivalent cu o crimă. Sub aspectul măsurilor disciplinare şi statutare, abaterile de la Buzău şi-au primit o primă răspostă. Organele de stat vor continua mai limpede proporţiile şi caracterul celorlalte întreprinderi. Independent de această, rămîne de văzut în ce măsură s-au arzat maşinile ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

Nesinceritatea este profund contrară principiilor etice noastre. Dar a minţii societăţii, statul este echivalent cu o crimă. Sub aspectul măsurilor disciplinare şi statutare, abaterile de la Buzău şi-au primit o primă răspostă. Organele de stat vor continua mai limpede proporţiile şi caracterul celorlalte întreprinderi. Independent de această, rămîne de văzut în ce măsură s-au arzat maşinile ca să se obţină 40 000 tone de gunol, mai malaxat şi mai vinturat.

În schimb, pe hirtie, rezultatele arătau splendide. Era de notorietate că fabricii noi, ca aceea din Urziceni sau Tâmbăreşti, întinzau să intre în exploatare. Şi totuşi, în evidente anare situaţii tiranice ca fabrica din Buzău (burduşită de stocuri) cumpăra „zahăr. La preţ comercial! Şi încă de la cine! De la fabrica din Tâmbăreşti, aflată cu maşinile desfaşate. Chiar dacă acest resort straniu şi păsoasă ar fi avut loc, jocul cifrelor tot n-odisist era, deoarece, pe ansamblul central, producţia ar fi apărut, în mod fictiv, dublă: o dată prin livrarea de la Tâmbăreşti (către Buzău) şi a doua oară prin livrarea de la Buzău (către comerţ).

DE PRETUTINDENI

REȚETĂ DE SLĂBIRE? Dacă doriți să pierdeți din greutate, alerțați folosind și micșorarea și minile, recomanda doctorul american Fred Cash din San Diego (California), care a efectuat un sir de experimente cu persoane dornice să se elibereze de excesul de greutate. Unul din pacienții săi a fost pus să alege în mod obișnuit, altii — în „patru labe”, a doua grupă au pierdut mai mult și mai repede din greutate. Doctorul Cash propune, acest „sport” tuturor bărbaților de vîrstă mijlocie dornici să elibereze.

INSULĂ ARTIFICIALĂ. De la 1500 kmp cit avea la sfîrșitul secolului trecut, golul Tokio a ajuns acum la 1200 kmp. Suprafața golului s-a redus treptat ca urmare a îndiguirilor și desecărilor. În zonele recuperate construindu-se întreprinderi industriale, depozite, căi ferate etc. Golul se micșorează și din pricina construirii insulei Ogasima, care va ocupa 515 hectare.

INLOCUITOR AL STICLII. Firma americană „General Electric” intenționează să înceapă în curînd fabricarea unui tip de material plastic numit „margard”, destinat să înlocuiască sticla folosită la automobile și la ferestrele locuințelor din clădirile înalte. Ușor și rezistent, noul material este impenetrabil la apă, rezistent la foc, „Sharp” a pus la punct un calculator de birou mare, pentru înlocuirea oricăror greșeli, anunță

voce tare cifrele pe măsură ce operatorul atinge clepele respective. Această firmă a realizat primul cuptor care anunță gîspodina: „Încă 10 minute și mincarea este gata...”

CALCULATOARE VORBITOARE. Am relatat la această rubrică despre calculatoarele de buzunar care servesc drept dicționar, putînd „roști” într-o limbă străină un cuvînt format cu ajutorul clăviturii. Într-o altă versiune, aceste calculatoare. O firmă vest-germană a realizat acum primul tabel de bord vorbitor, prevăzută cu un calculator care anunță cu voce tare ce cantitate de benzină se mai află în rezervor, gradul de uzură a pneurilor etc. La rîndul ei, firma japoneză „Sharp” a pus la punct un calculator de birou mare, pentru înlocuirea oricăror greșeli, anunță

de dimensiunea dorită pentru cele mai felurite utilizări.

CALCULATOARE VORBITOARE. Am relatat la această rubrică despre calculatoarele de buzunar care servesc drept dicționar, putînd „roști” într-o limbă străină un cuvînt format cu ajutorul clăviturii. Într-o altă versiune, aceste calculatoare. O firmă vest-germană a realizat acum primul tabel de bord vorbitor, prevăzută cu un calculator care anunță cu voce tare ce cantitate de benzină se mai află în rezervor, gradul de uzură a pneurilor etc. La rîndul ei, firma japoneză „Sharp” a pus la punct un calculator de birou mare, pentru înlocuirea oricăror greșeli, anunță

de dimensiunea dorită pentru cele mai felurite utilizări.

CALCULATOARE VORBITOARE. Am relatat la această rubrică despre calculatoarele de buzunar care servesc drept dicționar, putînd „roști” într-o limbă străină un cuvînt format cu ajutorul clăviturii. Într-o altă versiune, aceste calculatoare. O firmă vest-germană a realizat acum primul tabel de bord vorb

Delegația Marii Adunări Naționale primită la Casa Albă

WASHINGTON 16 (Agerpres). — În numele președintelui Jimmy Carter, consilierul special prezidențial pentru probleme de securitate națională, Zbigniew Brzezinski, a primit la Casa Albă delegația Marii Adunări Naționale, condusă de tovarășul Nicolae Giosan, președintele M.A.N., care, la invitația Congresului S.U.A., face o vizită oficială în această țară.

Din partea președintelui Statelor Unite ale Americii, Jimmy Carter, și a soției sale, Rosalynn Carter, au fost transmise președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, două scrisori de felicitare, în care se exprimă aprecierea pentru contribuția sa la dezvoltarea relațiilor bilaterale și pentru promovarea păcii în lume.

Din partea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu au fost transmise președintelui Statelor Unite ale Americii, Jimmy Carter, și doamnei Rosalynn Carter, două scrisori de felicitare, în care se exprimă aprecierea pentru contribuția sa la dezvoltarea relațiilor bilaterale și pentru promovarea păcii în lume.

În cadrul discuțiilor care au avut loc cu acest prilej au fost examinate aspecte ale dezvoltării relațiilor bilaterale pe multiple planuri și au

Conferința interparlamentară de la Bruxelles

Evidențierea contribuției României la dezvoltarea cooperării în domeniile educației și culturii

BRUXELLES 16 (Agerpres). — În cadrul lucrărilor celei de-a patra Conferințe interparlamentare în probleme de securitate și cooperării europene, în Comisia privind cooperarea în domeniile umanitare a luat cuvântul deputatul român Octavian Palcu.

A fost evidențiată preocuparea permanentă a României pentru extinderea relațiilor și contactelor cu țările participante la C.S.C.E. în domeniile educației și culturii, încheierea a numeroase acorduri și programe interparlamentare de schimburi, perfecționarea unor intelectuali de colaborare directă pe linia instituțiilor de profil. În ceea ce privește mijloacele de informare, reprezentantul român a subliniat răspunderea acestora în formarea corectă a opiniei publice asupra situației politice, economice, sociale și culturale din fiecare țară, rolul lor în promovarea încrederii și prieteniei între țările europene. Totodată, s-a arătat că țările semnatare ale Acordului final trebuie să ia o atitudine hotărâtă împotriva factorilor negativi, cum sunt mișcările fasciste, naționaliste-sovine, identiste, propaganda care incită la neîncredere, ură și război și să nu admită pe teritoriul lor activități îndreptate împotriva altor state.

Delegația română a propus ca la reuniunea de la Madrid să se convoace o organizație de inițiativă general-europene ale tineretului, pentru educarea tineretului în spiritul înțelegerii, prieteniei și colaborării între popoarele de pe continent, organizarea unor manifestări culturale care să contribuie la promovarea valorilor spirituale, a creației artistice contemporane din țările participante la C.S.C.E.

Studii recente ale Băncii Mondiale pun în evidență:

Care a fost tabloul economiei mondiale în anul fiscal 1979 (încheiat la 1 aprilie)? Care sînt perspectivele evoluției actuale a țărilor dezvoltate și mai ales a celor în curs de dezvoltare? Pe ce căi se poate lichida fenomenul subdezvoltării și ce măsuri se impun pentru micșorarea sau, în cel mai bun caz, eliminarea decalajelor economice? Acestea sînt doar cîteva din întrebările la care încercăm (în unele cazuri direct, iar în altele indirect) să răspundem, pe baza unor ample și aprofundate studii, Banca Mondială — instituție care grupează Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Asociația Internațională pentru Dezvoltare și Corporația Financiară Internațională — în două documente de referință — Raportul anual și Atlasul mondial anual pentru 1979.

Din lectura celor două documente, care înglobează date și cifre privitoare la nu mai puțin de 184 de țări și teritorii de pe glob, rezultă o serie de aprecieri semnificative referitoare la evoluția semnificativă economiei în 1979. Sintetic, opiniile sînt următoarele: „economia S.U.A. și-a înregistrat din nou ritmul de dezvoltare”; „în țările industrializate investițiile sînt tot mai reduse din 1975”; „inflația a fost scăpată din frîn”; „criza energetică și creșterea prețurilor la petrol înlocuiesc viitorul”. Ca atare, Raportul anual ajunge la concluzia că „deși la un moment dat analizele păreau să arate că economia mondială începuse să se revitalizeze după șocurile de la mijlocul anilor '70”, totuși, „atmosfera continuă să fie dominată de incertitudini”. Actuala perioadă de incertitudine și recesiune nu mai urmează după obșnuitul „boom” (încălzi) după unul de durată scurtă sau de mici proporții ci „vine să continue o perioadă de fluctuații și nesiguranță”. În această perioadă „mecanismul economic nu numai că n-a avut posibilitatea redresării, dar dimpotrivă, a devenit mai vulnerabil, prin intrarea în vîrtejul instabilității a economiilor unor șir de țări”, dintre care unele exercitau înaintea rolul de „locomotive” menite „să tragă economia (capitalistă) în n.r.” de pe linia morții a recesiunii.

Analizele Băncii Mondiale nu urmăresc altă dezvoltare a cauzelor fenomenelor de criză din economia țărilor capitaliste industrializate, cit mai ales prezentarea consecințelor negative ale acestora asupra ansamblului relațiilor economice internaționale. Și o primă consecință, cunoscută de gravă pentru evoluția în viitor a întregii economii mondiale, o constituie perpetuarea subdezvoltării și adîncirea decalajelor dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Pe bună dreptate, raportul amintit subliniază că menținerea și adîncirea decalajelor existente „crează pericolul agravării instabilității politice și încredării în relațiile internaționale”.

Deși — după cum arată Raportul anual — „ritmul de dezvoltare al țărilor lumii a treia a fost ceva mai

ÎN SPIRITUL ÎNȚELEGERILOR LA NIVEL ÎNALT Se extinde colaborarea culturală româno-bulgară

SOFIA 16 (Agerpres). — În perioada 13-16 mai 1980 la Sofia s-au desfășurat lucrările celei de-a V-a sesiuni a Comisiei mixte româno-bulgară de colaborare culturală.

Cu acest prilej s-a apreciat că relațiile între țările noastre în domeniul culturii, artei și învățămîntului se dezvoltă și se amplifică continuu pe baza înțelegerilor convenite cu ocazia întâlnirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Todor Jivkov.

S-au identificat noi posibilități și s-au convenit noi forme de colaborare, mai eficiente și concrete, care să conducă la adîncirea cunoașterii reciproce și apropierea celor două popoare vecine și prietene.

Protocolul comisiei a fost semnat de tovarășa Tamara Dobrin, vicepreședinte al Consiliului Culturii și

„NU, armamentului nuclear!” Un apel la încetarea cursei înarmărilor lansat de o organizație daneză

COPENHAGA 16 (Agerpres). — Congresul organizației daneze „Nu, armamentului nuclear!” a adresat un apel la încetarea cursei înarmărilor. Rezoluția adoptată de participanți exprimă un protest ferm față de acțiunile de natură să creeze noi focare de incordare în lume. Danemarca — se subliniază în document — trebuie să contribuie activ la desfășurarea cu succes a reuniunii de la Madrid a reprezentanților statelor participante la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa, precum și la amplificarea dialogului Est-Vest.

Mii de olandezi au luat parte la o mare demonstrație, organizată la Amsterdam, împotriva cursei înarmărilor nucleare

Alegeri anticipate în Japonia

TOKIO 16 (Agerpres). — O pesantă criză politică s-a declanșat în Japonia vineri, cînd Camera Reprezentanților a Dietei a aprobat cu 243 de voturi, contra 187, o moțiune de cenzură împotriva guvernului liberal-democrat, condus de premierul Masayoshi Ohira. Moțiunea a fost introdusă de Partidul socialist, principala formațiune politică de opoziție, în semn de protest împotriva politicii economice și sociale a guvernului.

În favoarea moțiunii de cenzură au votat, de asemenea, deputații partidelor comunist, Komeito, socialist-democrat, Partidul de guvernământ de la dreapta și majoritatea de 256 mandate din cele 511 ale Camerei Reprezentanților, înfrîngerea survenind ca urmare a abținerii de la vot a unor deputați membri ai fracturii P.L.D. conduse de fostii premieri Takeo Fukuda și Takeo Miki. Cabinetul a hotărât să convoace, la 22 iunie, alegeri anticipate.

În favoarea moțiunii de cenzură au votat, de asemenea, deputații partidelor comunist, Komeito, socialist-democrat, Partidul de guvernământ de la dreapta și majoritatea de 256 mandate din cele 511 ale Camerei Reprezentanților, înfrîngerea survenind ca urmare a abținerii de la vot a unor deputați membri ai fracturii P.L.D. conduse de fostii premieri Takeo Fukuda și Takeo Miki. Cabinetul a hotărât să convoace, la 22 iunie, alegeri anticipate.

oare tone anual. Potrivit datelor existente, peste 800 milioane persoane „trăiesc în condiții de sărăcie absolută”. Într-un an, pe planeta noastră mor 30 milioane copii pînă la vîrsta de cinci ani datorită inaniției. Trei miliarde de oameni au un venit anual inferior venitului lunar realizat de un salariat din țările industrializate; într-un mare număr de țări din lumea a treia, venitul anual este chiar inferior salariului săptămînal obținut de un angajat dintr-o țară industrializată. Consecințe? „Malnutriție, analfabetism, somaj, epidemii”. Sau asemenea contraste: un american consumă tot atîta energie cît 1 100 cetățeni din Ruanda; în Europa revine

oane tone anual. Potrivit datelor existente, peste 800 milioane persoane „trăiesc în condiții de sărăcie absolută”. Într-un an, pe planeta noastră mor 30 milioane copii pînă la vîrsta de cinci ani datorită inaniției. Trei miliarde de oameni au un venit anual inferior venitului lunar realizat de un salariat din țările industrializate; într-un mare număr de țări din lumea a treia, venitul anual este chiar inferior salariului săptămînal obținut de un angajat dintr-o țară industrializată. Consecințe? „Malnutriție, analfabetism, somaj, epidemii”. Sau asemenea contraste: un american consumă tot atîta energie cît 1 100 cetățeni din Ruanda; în Europa revine

Un medic la 560 persoane, iar în Kenya la 25 600 persoane.

Confrunțate cu numeroase dificultăți, imensa majoritate a țărilor în curs de dezvoltare sînt nevoite să recurgă la noi și noi împrumuturi externe. Rezultat? Pentru 96 state din lumea a treia, datorile publice externe au crescut în 1978 cu 51 miliarde dolari, ajungînd la 253 miliarde (față de 198 miliarde în 1977). Potrivit unei reviste americane „Newsweek”, datorile externe vor atinge în 1980 nivelul de 348 miliarde dolari (s-a ajuns la situația paradoxală — arată revista menționată — cînd unele țări în curs de dezvoltare se văd nevoite să contracteze împrumuturi doar pentru a putea plăti doborînzile la masivele datorii fauate anterior).

Documentele Băncii Mondiale remarcă faptul că o înrîurire deosebit de nefavorabilă asupra țărilor în curs de dezvoltare o joacă perpetuarea termenilor inechitabili în cele privește schimbările comerciale, domeniu în care, practic, în ultimii decenii, nu s-a schimbat prea mult lucrul. De exemplu, în 1978, prețurile produselor primare — care formează imensa majoritate a exporturilor țărilor din lumea a treia — au crescut cu 3 la sută; în același timp însă produsele manu-

Festivitățile de la Viena

Cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la semnarea Tratatului de stat cu Austria

VIENA 16 (Agerpres). — La Viena s-au încheiat, vineri, manifestările prilejuite de comemorarea a 25 de ani de la semnarea Tratatului de stat cu Austria.

Oficialitățile austriece și oaspeții de peste hotare — între care miniștrii de externe ai celor patru țări semnatare ale tratatului, Marea Britanie — Iordania, Irlanda, Franța — Jean Francois-Poncet, Statele Unite — Edmund Muskie, și Uniunea Sovietică — Andrei Gromiko, precum și secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, au luat parte la ceremonia dezvelirii unei plăci comemorative la Palatul Belvedere, unde, la 15 mai 1955, a fost semnat documentul prin care Austria își redobîndea independența. Cancellarul federal al Austriei, Bruno Kreisky, și miniștrii de externe ai celor patru țări semnatare ale tratatului au rostit alocuțiuni.

Cancellarul Kreisky a apreciat că semnarea Tratatului de stat cu țara sa a marcat „începutul politicii de destindere” — transmite agenția A.P.A. Normalizarea relațiilor dintre statele cu sisteme social-politice diferite „a devenit o condiție fundamentală pentru destinderea în Europa”. El s-a exprimat speranța că „tensiunea existentă în prezent în anumite zone ale lumii va fi înlăturată. Numai astfel va deveni posibil să menținem ceea ce avem astăzi în Europa” — a spus vorbitorul. El a opinat că „politica de destindere va putea fi continuată — de ea depinzînd soarta a milioane de oameni”.

VIENA 16 (Agerpres). — Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a avut, la 16 mai, o întrevvedere la Viena cu ministrul francez al afacerilor externe, Jean Francois-Poncet. Cu acest prilej au fost abordate probleme privind relațiile sovieto-franceze, precum și aspecte ale situației internaționale actuale care interesează cele două țări.

VIENA 16 (Agerpres). — Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a avut, la 16 mai, o întrevvedere la Viena cu ministrul francez al afacerilor externe, Jean Francois-Poncet. Cu acest prilej au fost abordate probleme privind relațiile sovieto-franceze, precum și aspecte ale situației internaționale actuale care interesează cele două țări.

ORIENTUL MIJLOCIU

Un apel al Organizației pentru Eliberarea Palestinei • Atac israelian în sudul Libanului

BEIRUT 16 (Agerpres). — Organizația pentru Eliberarea Palestinei a publicat o declarație în care lansează un apel către opinia publică arabe și internațională pentru a se pune capăt acțiunilor represive ale autorităților militare israeliene față de populația palestiniană din teritoriile arabe ocupate.

NATIUNILE UNITE 16 (Agerpres). — Comitetul O.N.U. pentru drepturile inalienabile ale poporului palestinian, care Consiliului de Securitate al O.N.U. a prezentat o rezoluție prin care solicită acestuia să ia măsuri pentru a pune capăt acțiunilor represive ale autorităților militare israeliene față de populația palestiniană din teritoriile arabe ocupate.

Un purtător de cuvînt militar israelian a confirmat că o unitate a marinei israeliene a atacat în noaptea de ieri spre vineri obiective palestiniene de pe coasta libaneză.

— pe scurt

„FUNDATIA CULTURALA GREGOS”, din Atena, a anunțat înființarea premiului Menelaos Ludemis, ce va fi acordat, anual, unei personalități elene și unei personalități române din domeniul culturii și artei. S-a hotărât ca, pentru 1980, premiile să fie acordate lui Lambros Zogas, directorul „Casei de cultură a prieteniei greco-române”, pentru traducerea celor cinci volume „Nicolae Ceaușescu — România și lumea contemporană”, precum și pentru colaborarea sa strînsă cu Menelaos Ludemis la traducerea a numeroase lucrări literare românești contemporane, publicate în Grecia, și lui Romul Munteanu, de la Universitatea din București, directorul Editurii „Univers”, pentru studiile, articolele și conferințele sale asupra relațiilor culturale greco-române și a operelor lui Menelaos Ludemis, Nikos Kazantzakis, Constantin Tsatsos, Petros Haris și-a alora.

REPATRIERE. A reînceput repatrierea persoanelor refugiate în Zambia din Zimbabwe, în perioada luntei de eliberare, operațiunea desfășurîndu-se normal. Oficialități ale Programului O.N.U. pentru refugiați, care supraveghează acțiunea, au precizat că de la începutul săptămîinii peste 700 de persoane au plecat în Zambia și că toți cei 20 000 de refugiați din Zambia vor reveni în țara lor pînă la sfîrșitul acestei luni.

VIZITA ÎN ITALIA. Președintele Portugaliei, Antonio Ramalho Eanes, aflat într-o vizită oficială în Italia, a avut convorbiri cu președintele țării-gazdă, Sandro Pertini, și cu ministrul italian al afacerilor externe, Emilio Colombo. Au fost abordate cu precizie probleme ale relațiilor italo-portugheze și cu privire la viitoarea aderare a Portugaliei la Piața comună.

TENTATIVĂ NERUSITĂ DE ASASINAT. Un comunicat al Comitetului Central al Partidului Democrat din Guinea, difuzat de postul de radio Conakry, anunță că a fost întreprinsă o tentativă nereușită de asasinat împotriva președintelui Sekou Touré. În timp ce acesta participa la o ceremonie la Palatul Poporului din capitală, asupra sa a fost aruncată o grenadă. Totodată, Comitetul Central al P.D.G., reunit în sesiune extraordinară, sub conducerea președintelui Sekou Touré, a lansat un apel la „o mobilizare generală și o ofensivă energetică în vederea demasării și condamnării contrarevoluției”.

CONGRES. La Rabat a avut loc al IX-lea Congres medical al țărilor maghrebiene, în cadrul căruia medici și alți specialiști de renume în științele medicale din Algeria, Maroc și Tunisia au examinat probleme privind ocrotirea sănătății populației în aceste țări, făcînd un schimb de experiență în domeniul combaterii celor mai răspîndite boli.

NINSORI ÎN TURCIA. După ce a plouat torențial, într-o serie de regiuni din estul și sud-estul Turciei a început să ningă. În unele zone, grosimea stratului de zăpadă a ajuns la 10 centimetri. Există temeri că rigorile vremii ar putea provoca daune culturilor agricole.

COREEA DE SUD

Cu forțele armate împotriva populației

Situația din Coreea de sud este dominată de marile manifestări ale studenților și ale altor categorii ale populației — apreciate de agenția U.P.I. drept cele mai puternice din ultimul deceniu și jumătate. Dintr-un principiu lideri ai opoziției sud-coreene, Kim Young Sam și Kim Dae Jung, au cerut vineri demisia primului ministru Shin Hyon Hwak, și a șefului serviciilor secrete, generalul Chun Du Hwan, considerați a fi cei mai aprigi susținători ai continuării sistemului politic anti-

ȘOMAJUL ȘI INFLAȚIA

pe agenda reuniunii ministeriale a C.E.E. de la Veneția

ROMA 16 (Agerpres). — La Veneția a început o reuniune de două zile a miniștrilor muncii din țările membre ale C.E.E. Ei vor examina și vor încerca să găsească soluții unor probleme acute cu care se confruntă „cel nouă” — somajul și inflația, flageli care au atins cote alarmante. Șomajul, de pildă, afectează în zona țărilor comunitare circa șase milioane de oameni și muncii, iar rata medie a inflației depășește 10 la sută. Reprezentantul Italiei, Franco Foschi, care prezidează lucrările reuniunii, a precizat că „miniștrii urmează să definească inițiale generale ale unei politici sociale și economice comune susceptibile să pună stăvilă agravării fazei de recesiune, caracterizată prin somaj și inflație”, relevă agenția France Presse.

INTREVEDERE LA ROMA. Cancellarul german, Helmut Schmidt, care a sosit la Roma într-o vizită oficială, a avut, vineri, o primă rundă de convorbiri cu președintele Consiliului de Miniștri al Italiei, Francesco Cossiga.

CONVORBIRI FRANCO-MEXICANE. Președintele Franței, Valéry Giscard d'Estaing, a avut o primă rundă de convorbiri cu președintele Mexicului, Jose Lopez Portillo. Au fost discutate înosebi probleme privind ultimele evoluții internaționale și politica energetică a celor două țări. Interlocuții — relatează agențiile de presă — au reafirmat politica independentă a țărilor lor, opoziția față de existența blocurilor militare, atît Mexicul, cît și Franța declarînd că acțiunea în favoarea păcii, libertății și justiției, pentru cooperare economică.

EXPERIENȚA ÎN COSMOS. La bordul laboratorului spațial „Saliut-6”, cosmonauții sovietici Leonid Popov și Valeri Riumin au obținut în condiții de microgravitație cristalele unor semiconductori, printre care arsenidă și antimonidă de galu și un compus format din bismut și galu.

INUNDĂȚI ÎN ARGENTINA. Peste 5 milioane de hectare de teren agricol din regiunea Buenos Aires au fost inundate în urma ploilor torențiale căzute în ultima săptămîna. 40 de persoane și-au găsit moartea, 40 000 de locuitori au trebuit să fie evacuați.

Într-o regiune din apropierea Oceanului Atlantic autoritățile au fost nevoite să dinamiteze o șosea modernă pentru a crea o albie nouă viturilor.